

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 23 (3503) 2017 JUNE – BIRŽELIO 6 • LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS - LITHUANIAN WEEKLY • www.tevzib.com • Nr. kaina – \$2

PAVOJAI

Po Antrojo pasaulinio karo Europa, to karo pradininkė, gyvena ramiai ir kūrybingai, jungėsi, bendradarbiavo, praktiškai nusiginklavo ir tapo taikos pavyzdžiu.

Tačiau pralaimėjimai laimėjimuose kaip gilyn smunkančios duobės ėmė kratyti taikos vežimą. Subyrėjus Sovietų Sąjungai, Rusija tapo su atgijusiu nacionalizmu buvusios carų imperijos tęsėja, ypač taip išryškėjusi Putino valdymo laikotarpiais. Užtat pasigirsta balsų, kad šiuo metu pats didžiausias pasaulyje pavojus esanti Rusija. Krymo grąžinimas karine jėga – tai jau aiškus demonstravimas priemonių, kokias naudoti šalis pasirengusi. Jėgai vėl teikiama pirmenybė, o tai labai panašu į prieškarinį laikotarpį, Hitleriui besirengiant smogti kaimynams, svajojant apie kažkokią naująją Europą. Dabar, po žygio į Ukrainą, vos spėjus apsidairyti, kaip į tai reaguos pasaulis, žiūrėk – jau koja įkelta Sirijoje, neva diktatoriui saugoti. Jokie diplomatai imperialistų neįtikins, kad okupacija yra neigiamas reiškinys. Kiekviena užimta žemės pėda laikoma laimėjimu ir padrąsina siekti to daugiau. Pasinaudodami Trump politikos mįslėmis, rusai demonstravo savo oro pajėgas, paskraidydami šalia Aliaskos, bandydami ir naujo JAV prezidento reagavimus, greičius ir būdus. Taigi, neramumus pavadinti pavojais gana tikslu. Valstybės, kurios galėtų būti pirmiausia paliestos, turėtų ypatingai jautriai budėti ir iš anksto gynybai ruoštis.

Šių dienų neramumų, netikrumų, Rusijos plėtimosi laikotarpis primena keletą prieškarinių metų, kai pūtėsi nacių Vokietija, kai jėgos kultas, net senovės romėnų dvasia persunktas, buvo priimtas kaip nebeišvengiamas reiškinys, o kartu ir išpėjimas, jog artinasi įvykiai, kurių išibėgėjimo nebegali sulaikyti jokie diplomatai, lėkdami vieni pas kitus skubiems pasitarimams. Pasirašomos sutartys ir rodomi tariami geri norai sklido kaip svaigalai, kurie padėjo neutralizuoti politines strategijas tvarkančiųjų galvas. Į tą gerų norų grupę pateko ir mūsų Lietuva kartu su Latvija ir Estija. Trojos arklio mitologinės pasakos atgijo kaip vienas iš geriausių sprendimų norint išsilaikyti. Mes už sovietų bazes, išdėstytas visama krašte (praktiškai okupaciją), atgavome Vilnių, praradę visą valstybę. Savitarpinės pagalbos šūkliai prisidėjo prie nuomonių apie kaimynus sudarymo – rusai geriau negu vokiečiai. Ką už tai gavome, puikiai atsimename arba pasakojame. Šiandien belieka klausti, kas tai buvo – pamoka ateičiai ar kas? Viena aišku: ginklų gamyba nesustojusi, imperialistinės ambicijos atgimsta kaip slibino nukirstos galvos, šalia ėriuko ramiai snaudžiančio liūto įvaizdis – kaip ženklas ateities, kokios dar niekas nesulaukė.

ČS

ŠIAME NUMERYJE

- Prarandame lietuviškąjį paveldą – **2 psl.**
 - Bebaimei partizanei Liepai –
- Vyčio kryžiaus ordinas – **3 psl.**
- Kad Dievas nesigraudintų – **4 psl.**
 - “Pašvaistė” dar šviečia – **5 psl.**
- Kas buvo tie pokario “Vilko vaikai”? – **7 psl.**
 - Vieta, kur pajunti, kas yra bendruomenė... – **8, 9 psl.**

Gegužės 23-28 dienomis seniausiojo Lietuvoje liaudies muzikos festivalio “Skamba skamba kankliai” dainos ir muzika jau 45-ąjį pavasarį nuaidėjo Vilniaus gatvėse ir aikštėse! Tūkstančiai vilniečių ir miesto svečių galėjo pasigėrėti lietuviškais šokiais, dainomis, sutartinėmis ir spalvingais įvairių Lietuvos rajonų tautiniais drabužiais, turėjo progos pasiklausyti Šveicarijos, Estijos, Irano, Gruzijos, Ukrainos liaudies muzikos atlikėjų.

Lietuvos 100-mečiui

Ką padovanosime Lietuvai?

Lietuvoje prasidėjo atkurtos valstybės šimtmečiui skirtas vėjus „Dovana Lietuvai“, kuris kviečia kurti dovanas – gerus darbus, skirtus vienas kitam, bendruomenei, miestui, valstybei.

Šio vėjus globėjas ministeris pirmininkas Saulius Skvernelis drauge su Socialinės apsaugos ir darbo ministru Linu Kukuraičiu susitiko su daugiau nei 30 didžiausių Lietuvos nevyriausybinių organizacijų, savivaldos atstovų. Vyriausybės atstovai jiems padėjo už kasdienį darbą, prisidedant prie pilietiško visuomenės ugdymo Lietuvoje ir savo pavyzdžiu paragino prisijungti prie vėjus „Dovana Lietuvai“. Premjeras taip pat pristatė savo indėlį į šį vėjų – Lietuvos trispalvės vargingai gyvenančioms šeimoms, kurias įteikė Savivaldybių seniūnų asociacijos prezidentui Kęstučiui Vilkauskui su prašymu perduoti seniūnijose esančioms šeimynų sodyboms. Socialinės apsaugos ir darbo ministeris Linas Kukuraitis susitikimo metu teigė, kad svarbu stiprinti žmonių socialinį saugumą, o tai galima padaryti ne tik didinant finansavimą, paslaugų prieinamumą, bet ir plėtojant nuoširdžius bei žmogiškus tarpusavio ryšius, kurie priklauso tik nuo mūsų norų, atjautos ir veiklumo.

„Gimtadienis siejasi su dovanomis, o mes kviečiame jų ne laukti, o kurti ir dovanoti, skiriant savo laiką, patirtį, dėmesį ir sumanumą. Daug savanorystės ir pilietiško veiklų jau vykdoma Lietuvoje – tikimės, kad šis projektas leis mums tiek pamatyti mastą, tiek paskatinti daugiau piliečių prie jų prisijungti“, – pristatydama vėjus tikslus pabrėžė Neringa Vaisbrodė, Valstybės atkūrimo šimtmečio programos vadovė. „Dovana Lietuvai“ – tai geri darbai, kurie kuria gražesnę, artimesnę ir stipresnę valstybę. Mes kviečiame nevyriausybines organizacijas, švietimo įstaigas,

bendruomenes ir kitas organizacijas skatinti gerus darbus, didinančius pilietiškumą, bendruomeniškumą ir socialinę atsakomybę, ir juos registruoti internetinėje svetainėje www.dovanalietuvai.lt.

Vėjus metu siekiama įtraukti kuo daugiau žmonių į savanoriškas ir visuomenines veiklas, parodant didelį mūsų valstybės turtą – aktyvius ir atsakingus piliečius. Vėjus vyks 2017-2018 metais. Registruojamos “Dovanos Lietuvai” skirstomos į šias grupes:

- Padėk – pagalba socialiai jautrioms visuomenės grupėms (vaikams, seneliams, sergantiems);
- Pažink – leiskitės į keliones, žygius po Lietuvos istorines vietas ir objektus;
- Gražink – puoselėkite savo gyvenamąją aplinką, sodinkite augalus, tvarkykite piliakalnių;
- Programuok – mokykitės informacinių technologijų pagrindų;
- Saugok – renkite negerovių viešinimo, paveldo apsaugos ar krašto apsaugos iniciatyvas;
- Švėsk – organizuokite visuomeninius renginius, kaimynų iškylas, šventes.

Inf.

Red.prierašas: Vėjus rengėjai kreipiasi į Lietuvos žmones, skatindami padaryti asmeninę ar grupinę dovaną Lietuvai. Bet pasaulyje yra nemažai lietuvių, gyvenančių už Lietuvos ribų; ne vienas iš mūsų rengiasi švęsti Valstybės 100 - metų kartu su Lietuva. Ar nereikėtų pagalvoti ir mums, lietuvių išeivijos bendruomenei, kokią gimtadienio dovaną galime parengti Lietuvai mes: asmeniškai ar visi kartu. Rašykite mums el.paštu tevzib@rogers.com. Lauksime jūsų minčių ir pasiūlymų.

Nesibaigianti mamų malda

Gegužės 21 d. į Telšių vyskupijos Katedrą rinkosi tarptautinio katalikiško judėjimo „Motinos maldoje“ grupių narės iš visos Lietuvos į valstybinį suvažiavimą. Jų susirinko arti 150-ies. Šiuo metu „Motinos maldoje“ grupelės susibūrusios maždaug 110-yje pasaulio valstybių. Dėl skirtingų laiko juostų „Motinos maldoje“ grupelių malda yra nepalaujama, ji trunka visą parą.

Po Mišių suvažiavimo dalyvės ekskursijoje į Telšių vyskupijos katedrą buvo supažindintos su Telšių vyskupijos ir miesto istorija, o po ekskursijos Telšių Žemaitės dramos teatre vyko susitikimui skirta meninė programa, režisuota režisierės Laimutės Pocevičienės.

Tarptautinis judėjimas „Motinos maldoje“ Lietuvoje gyvuoja jau septyniolika metų, ir tokie respublikiniai visų grupių suvažiavimai yra tradiciniai, vykstantys nuolat vis kitoje skirtingų vyskupijų parapijoje. Šios maldos grupių narių šūkis: „Motinų meilė ir malda pakeis pasaulį“ yra raktas į šių dienų pasaulio problemų sprendimą – melstis ir nepaliauti, kaip tai nuolat tvirtino garbingasis Dievo Tarnas Teofilus Matulionis, kurio metais ir įvyko šis renginys: „Tas, kuris meldžiasi, padaro daugiau pasauliui gero, negu tie, kurie kovoja. Pasaulis eina blogyn, nes daugiau yra kovų nei maldų. Anot šv. Bernardo, kas moka gerai melstis, tas moka gerai gyventi. „Motinos maldoje“ vykdo itin kilnią misiją – atlieka maldos tarnystę ir taip padeda ne tik savo, bet ir viso pasaulio vaikams.

Telšių vyskupijos inf.

Visuomenės saugumu rūpinkimės visi

Prieš svarstant Seime Alkoholio kontrolės įstatymo pataisas, viešu laišku į visuomenę ir politikus kreipėsi LVK pirmininkas arkivyskupas Gintaras Grušas. Laiške pastebima, kad viešojoje erdvėje pabrėžiamas visuomenės supriešinimas, alkoholio priklausomybės varginamus žmones atskiriant nuo „sveikosios“ visuomenės dalies.

Netyla diskusijos dėl alkoholio suvartojimo ir kontrolės Lietuvoje. Ginčijamasi, ar tikrai mes pirmi pasaulyje (o gal ne pirmi? Gal antri ar treči?..) Diskutuojama, ar alkoholio kontrolės priemonės turėtų paliesti tuos, kurie neturi alkoholizmo problemos. Viešojoje erdvėje įgarsina balsus tų, kurie sėkmingi, kurie laisvi, kurie moka saikingai gerti, verslininkų, scenos žvaigždžių – visų, kurie sako: „Tai jų, o ne mūsų problema.“

Iš šių diskusijų atrodo, kad mūsų visuomenė sveika, tik joje yra pavienių ligonių – jais ir reikia, kad kažkas pasirūpintų. Mūsų visuomenė pamiršo, ką reiškia solidarumas. Yra kovų, kurių nelaimėsime, jei stiprieji nesutiks priimti naštos kartu su silpnaisiais, sveikieji – su sergančiais.

Ne taip seniai ir jau ne vieną kartą Lietuvos visuomenė buvo sukrėsta baisių tragedijų, kurių aukomis tapo mažamečiai vaikai. Tada skambėjo balsai, jog turime imtis visko, kad tokie dalykai nepasikartotų. Moksliniai tyrimai rodo, kad trimis iš keturių smurto artimoje aplinkoje atvejais smurtauja nuo alkoholio apsvaigę asmenys. Mums reikia saugios Lietuvos. Saugios pirmiausia augti vaikui. Tačiau tam mums reikia mažiau geriančios Lietuvos. Jei alkoholio vartojimas nesumažės, mums niekada nepakaks vaiko teisių apsaugos darbuotojų, galinčių apsaugoti vaikus.

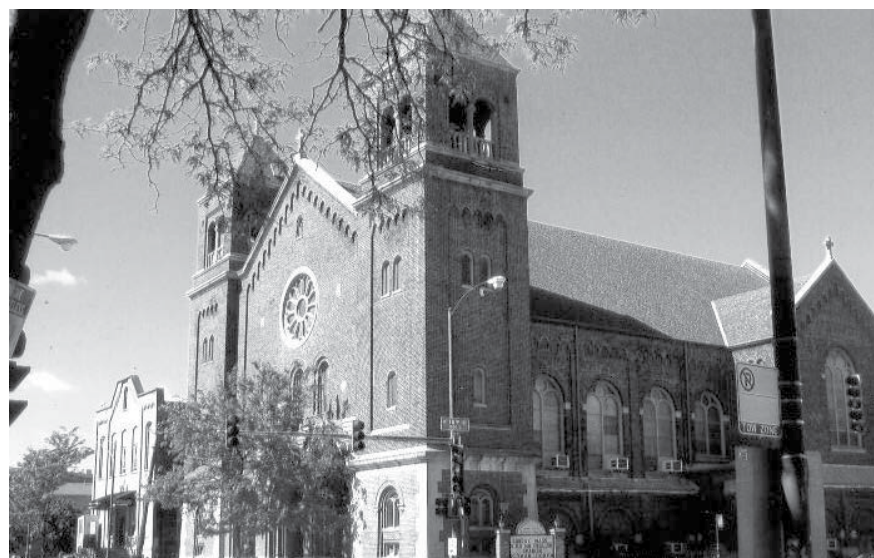
Reikia suprasti, kad mažiau suvartojant alkoholio bus mažiau jo parduodama, o tai yra tam tikri kaštai verslui. Prekybos ribojimas gali paliesti kiekvieną iš mūsų, ir tai bus mūsų sumokami kaštai. Tačiau sveikesnės ir saugesnės Lietuvos nepasieksime, jei nesutiksime savanoriškai priimti dalies kaštų už tokią Lietuvą.

Prisiminkime kovą už saugumą keliuose. Dar visai neseniai šioje srityje taip pat buvome pirmaujantys pagal nelaimių, žuvusiųjų ir sužeistųjų skaičių. Buvo imtasi ir prevencijos, ir ribojimų, ir taisyklių griežtinimo, kuris palietė kiekvieną – ne tik tuos, kurie vairuodavo neatsakingai, bet ir gerus vairuotojus. Tačiau kompleksinės priemonės – ir prevencija, ir ribojimai – davė rezultatų.

Mums reikia kompleksinių priemonių: prevencijos, ribojimų, prieinamos ir veiksmingos pagalbos alkoholizmu sergantiems asmenims ir jų šeimos nariams. Tačiau pirmiausia reikia solidarumo kovojant su visuomenės negerovėmis. Reikia tikėjimo, kad mano laisvė turi tarnauti tam, kad ir kitas galėtų būti laisvas; aš būsiu saugus, kai ir mano kaimynas bus saugus; aš švęsiu, kai žinosiu, kad gretimame name tokia pati šventė nesibaigs tragedija.

Ne tik politikai, bet ir kiekvienas iš mūsų turime drąsiai daryti kartais sunkius, bet ryžtingus sprendimus, kad kartu sukurtume saugią ir solidarią visuomenę. **Inf.**

Prarandame lietuviškąjį paveldą

Lietuvių pastatyta Dievo Apvaizdos šventovė Čikagoje

Antroji seniausia lietuvių parapija Čikagoje, Dievo Apvaizdos, buvo įsteigta 1900 metais. Atlaikiusi Pilseno apylinkės demografinius pokyčius, pastaruosius 40 metų ši istorinė šventovė tarnavo ispanakalbiams. Dabartinė šventovė, pradėta statyti 1914 m. ir baigta 1927 m., yra viena iš gražiausių lietuvių šventovių Čikagoje. Ją aplankė popiežius šv. Jonas Paulius II savo apsilankymo Čikagoje metu 1979 m. spalio 5 d. Šventoriuje yra popiežiaus statula, o ant lauko kartinio akmens yra lietuviškas užrašas, primenantis apie šv. Tėvo Jono Pauliaus II apsilankymą. Dievo Apvaizdos šventovės vidus buvo papuoštas ypatingais autoriaus Franz X. Zettler (Karališkasis Bavarijos vitražų meno institutas Miunchene) langais. Juose lietuviški užrašai liudija, kieno atminčiai langai buvo skirti. Tai yra vienintelė lietuvių šventovė, turinti Zettler langų. Skulptūrinės Kryžiaus kelių stotelės – taip pat su lietuviškais užrašais.

Visas šis istorinis lietuvių paveldas bus nugriautas, jei liksime abejingi, rašo Gediminas Indreika *Draugo* laikraštyje. Jis aprašo, kad praėjusiais metais Čikagos arkivyskupija paskelbė visuotinį parapijų grupavimo planą, kad kiekviena parapija išlaidomis ir ištekliais dalintųsi su kita parapija. Dievo Apvaizdos parapija buvo sujungta su Šv. Prokopijaus parapija, esančia mylia į vakarus. Šv. Prokopijaus šventovė, statyta 1893 m. čekų kilmės tikinčiųjų, yra kur kas senesnė ir prastesnės statybos, tačiau Arkivyskupijos nuosprendis buvo palikti Šv. Prokopijaus parapiją gyvą, o Dievo Apvaizdos parapiją tyliai, palaipsniui uždaryti. Iki šiol Dievo Apvaizdos šventovėje sekmadieniais vykdavo po trejas Mišias: 1 angliškai ir 2 ispaniškai. Nuo birželio 18 d. panaikinamos gausiai lankomos Mišios ispanų kalba. Sekmadieniais teliks tik vienerios Mišios anglų kalba – 6.45 v. vakare. Su šia šventove yra susijusi lietuvių bendruomenės švietimo ir kultūros veiklos istorija. Iš šios parapijos yra kilę keletas kunigų: Viktoras Mikaitis, Tomas Gasparaitis, Pranas Lukošius, Stasys Valuckas ir kt. Iš šios parapijos yra kilusi ir vienuolė ses. M. Bernarda Venckitė, SSC. Parapijos auksinis jubiliejus buvo paminėtas 1950 m. spalio 22 d. Autorius apgailestauja, kad nyksta kultūrinis-sakralinis lietuvių paveldas ir skatina jį kaip nors išsaugoti.

Šventovės vitražinis langas
J.Kuprio ntr.

Draugo inf.

METINĖ PRENUMERATA:

REGULIARI – \$85 (paprastu paštu), **\$135** (1 klasės paštu)

RĖMĖJO – \$105 (paprastu paštu), **\$155** (1 klasės paštu)

Į UŽJŪRIUS – \$185 (oro paštu), **\$105** (paprastu paštu, Kan. dol.)

JAV – \$105 reguliari, \$125 – rėmėjo, \$165 – 1 klasės paštu

JAV prenumeratoriai atsiskaito JAV doleriais.

Redaktorė – Sigina Katkauskaitė, **redaktorės pad.** – Rima Žemaitytė-De Iuliis, **maketuotoja** – Akvilė Minkevičienė, **administratorė** – Aušra Trussow. **Tinklalapio redaktorė** – Andrea Benotaitė.

Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Bendradarbių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Printed in Canada. ISSN 0040-4063. Return undeliverable Canadian addresses to Circulation Dept. at mailing address above.

We thank the Lithuanian Canadian Foundation for funding the publication of parish news and the American Lithuanian Foundation for its support.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada

Iš Lietuvos kovų istorijos

Bebaimei partizanei Liepai – Vyčio kryžiaus ordinas

Prieš dešimtmetį, 1998 m. birželio 3 d., Lietuvos gyventojų genocido ir rezis-tencijos tyrimo centras Antosiai Kurtinytei-Meckelienei – partizanei Liepai – pripažino kario savanorio statusą. Už nuopelnus kuriant ir stiprinant Lietuvos krašto apsaugą ji apdovanota Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių medaliu, 2000 m. Antosiai Meckelienei suteiktas dimisijos kapitono laipsnis. Antosią Kurtinytę-Liepą 2017 m. Lietuvos prezidentė apdovanojo valstybiniu narsumo žymeniu – Vyčio kryžiaus ordino karininko kryžiumi.

Gimė Antosia Kurtinytė 1930 m. vasario 3 d. Marijampolės raj., Šilavoto valsčiuje, Jasenavos kaime, gausioje ūkininkų šeimoje. Augo 7 vaikai. Šeimos tragedija prasidėjo besibaigiant karui, kai besitraukiantis rudųjų okupantų būrys įsakė tėvui

prieštankine mina. Į orą išlėkė emgiebistų vadas, kartu su juo – dar du „bendražygiai“.

1952 m. birželio 24 d. į partizanų gretas infiltruoti MGB provokatoriai ag. Patriotas-Ūkas Alfonsas ir ag. Kaizeris-Hasneris Evaltas Juodaraistyje miegančius

zanus Leoną Kazlauską-Bijūną ir Vitą Stanaitį-Aidą. Jos metu agentas Patriotas-Ūkas buvo nukautas, o Hasneris-Kaizeris, sužeistas į ranką, paspruko per langą.

Liepa palaikė nuolatinį ryšį su S. Staniškiu-Litu, platin-dama jo leidžiamą *Partizaną*, aprūpindama jį popieriumi, vaistais, rinkdama rėmėjų aukas ir tiekdamą vaistus, palaikydama ryšius. 1952 m. lapkričio 7 d. vykdydama užduotį, ji susidūrė su sribais. Suimta buvo žiauriai kankinama, mušama, spardoma, deginama įkaitinta geležimi. Trūko ausies būgnelis, išmušti dantys. Išvežus į Vilniaus KGB būstinę, susidūrė su aukštesnio rango sadistais. Ji buvo kaltinama dėl dalyvavimo Mikailiškės kapinaičių operacijoje, MGB agento Ūko sunaikinimu, partizanų spaudos platinimu. Ilgainiui gin-damasi ir kankinama įsitikino, kad MGB viską žino apie jos kovą, ir jos kančios yra beprasmiškos, tad prisipažino kovojusi su sovietine valdžia. Svarbiausia, kad ji sugebėjo nuslėpti vado S. Staniškio-Lito slėptuvės vietą, aiškindama, jog su juo ryšį palaikė per „pašto dėžutę“.

Pasibaigus kančioms, partizanę S. Kurtinytę-Liepą teisė 1953 m. kovo 5 d. (Stalino mirties dieną). Nuteista didžiausia bausme: 25 m. kalnimo lageryje ir 5 metai tremties. Kalinta Mordovijos ir Kemerovo Marijinsko lageriuose. 1953 m. įvykus Kremliaus perversmui sovietai imitavo SSRS demokratėjimą: peržiūrėjo, pradedant nuo mažesnių bausmių, politinių kalinių bylas, pradėjo leisti į Tėvynę tremtinius. S. Kurtinytės bylai eilė atėjo tik 1959 m. gruodžio 18 d. Išleista iš lagerio, tačiau, atsižvelgiant į A.Sniečkaus ir J.Paleckio prašymą Kremlui neleisti grįžti partizanams į Lietuvą, jai palikta tremtis iki 1964 m. Tremties vieta – Irkutsko sritis, Taišetos. Čia rado daug lietuvių, įsidarbino, 1963 m. ištekėjo už Ukmergės krašto partizano Juozo Meckelio.

Dievui padedant, išgyveno iki laisvos Lietuvos, kiek leido sveikata, dalyvavo Sąjūdžio veikloje, platino A. Garmutės knygas, tremtinių literatūrą.

Kartu su A. Kurtinyte-Meckeliene-Liepa džiaugiamės sulaukę ir kariško jos narsumo įvertinimo, gauto iš prezidentės Dalios Grybauskaitės rankų

Stanislovas Sajauskas, tremtinys

Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė ir partizanė Antosia Kurtinytė-Meckelienė prezidentūroje, 2017 m. vasario 16 d.

pakinkyti geriausius arklius ir vežti juos į Vokietiją. Iš ten jis negrižo, jo likimas nežinomas. Dar baisesnės nelaimės sukėlė sugrįžę raudonieji okupantai, pradėję gaudyti jaunimą į sovietinę armiją. Besislapstančius šaudė be įspėjimo. Taip 1945 m. balandžio 12 d. miške buvo nužudytas jos brolis mokytojas Klemensas. 1948 m. ištrėmė į Sibirą motiną. Tuomet brolis Leonas apsisprendė ir tapo partizanų Jaunučiu. Antosia buvo į partizanus išėjusio brolio ryšininke, visapusiška pagalbininke. Netrukus Leonas-Jaunutis žuvo apsupime.

Išlikusi po apsupimo gyva, Antosia suprato, kad po šio įvykio ji nebegalinti grįžti į namus, kur jos laukė areštas ir Sibiras. Kartu su trečiuoju broliu Kazimieru-Ažuolu išėjo į partizanus. Gyveno miške, bunkeriuose, pas žmones. Telkė partizanams maistą, mezgė šiltesnius drabužius, gamino ir platino atsišaukimus gyventojams, įspėjimus sribams ir išdavikams. Greita ir apskri partizanų ryšininke, veikusi svetima pavarde, kelis kartus buvo įkliuvusi sribams, bet, pergudravusi juos, ištrūkdavo.

1951 m. rugsėjo 24 d. Antosia Kurtinytė dalyvavo MGB ir sribų, Mikailiškės partizanų kapų niekintojų, baudžiamojame akcijoje. Ji, kartu su Romute Gumauskaite sutvarkė išvakarėse vandalų išdraskytus partizanų kapus, išpuošė juos Gediminaičių stulpais, o kryžių – vainiku, kuriuos partizanai užminavo

sušaudė „Geležinio Vilko“ rinktinės vadą Vyta Menkevičių-Spyglį, ir partizanus Vincą Bražinską-Smauglį, Praną Kižį-Vilių, Kostą Marčiulaitį-Slanką, Albiną Banislauską-Klajūną, Vincą Naviką-Dėdę ir Antaną Šalčių-Švedą. Tai buvo skaudus smūgis Tauro apygardai, nes praktiškai buvo sunaikinta visa „Geležinio vilko“ rinktinė. Pietų Lietuvos partizanų srities vadas Sergijus Staniškis-Litas, likęs be adjutanto (Spyglio), perkėlė savo štabą iš Ruseckų sodybos Šmurų k. į Vartų kaimą Prienų šile. Ten sukvietė trijų savo ryšininčių pasitarimą, kuriame pranešė, kad žuvo mūsų broliai – paskutiniai partizanai, todėl jų vietą turi užimti jų sesės ir toliau kovoti su Tėvynės pavergėjais. Tuo tikslu jis nutarė atkurti Dešinio tėvūniją, priimdamas priesaikas ir paskirdamas pareigas: Antosia Kurtinytė-Liepa – tėvūnijos vadė, Regina Jančiauskaitė-Pempė – vadės pavaduotoja ir Monika Marčiulynaitė-Nykštukas – eilinė partizanė. Kartu Litas davė tėvūnijai užduotį – sunaikinti MGB provokatorius, nužudžiusius paskutinius „Geležinio vilko“ rinktinės partizanus. Baudžiamajai operacijai vadovauti paskirta tėvūnijos vadei Liepai. Išžvalgiusi provokatorių gyvenamąją vietą (Senaučio k., buvusiuose tremtinio Alfonso Mačiulio namuose) ir jų „darbo“ dienotvarkę, operacijos pabaigai Liepa pasikvietė iš Dzūkijos ginkluotus parti-

Žinios iš Lietuvos

LIETUVOS RĖMĖJO NETEKTIS

JAV miręs iškilas akademikas Zbigniew Brzezinski (1928.III.28 -2017.V.26) buvo išskirtinė asmenybė, nuoseklus laisvės ir demokratijos vertybių gynėjas, savo valstybės patriotas, ištikimas Lietuvos ir Europos draugas, siekęs stiprinti JAV ir Europos partnerystę, savo tvirtomis vertybinėmis nuostatomis gynęs vieningos ir

laisvos Europos idėją įtemptu Šaltojo karo laikotarpiu bei nuosekliai rėmęs Lietuvos narystę Šiaurės Atlanto sutarties sąjungoje (NATO). Taip JAV diplomata ir politologą apibūdino Lietuvos prezidentė ir kiti vyriausybės atstovai, išsakydami savo užuojautą artimiesiems, šeimai ir akademinei bendruomenei dėl jo mirties.

JAV KONGRESO PATARĖJAI LIETUVOJE

Gegužės 28-30 dienomis Lietuvos seimo ir Užsienio reikalų ministerijos kvietimu Lietuvoje lankėsi JAV Kongreso patarėjų delegacija. Gegužės 30 dieną Vilniuje susitikęs su svečiais Lietuvos užsienio reikalų viceministeris Darius Skusevičius aptarė svarbias dvišalių Lietuvos ir JAV santykių temas, saugumo padėtį Lietuvoje ir pasaulyje. Susitikimo metu taip pat buvo skirta dėmesio padėčiai Ukrainoje, santykiams su Rusija, hibridinėms grėsmėms, energetinio ir informacinio saugumo klausimams.

JAV pareigūnų delegacija apsilankė Klaipėdoje, apžiūrėjo Suskystintų gamtinių dujų terminalą, dalyvavo pokalbyje su energetikos specialistais, susitiko su „Klaipėdos naftos“ ir Klaipėdos uosto vadovybe. JAV kongreso patarėjai taip pat lankėsi Rukloje, domėjosi Lietuvos ir JAV karių gyvenimu. Iš Lietuvos JAV Kongreso patarėjai išvyko į Latviją ir Estiją. JAV Kongreso patarėjų kelionės į visas Baltijos valstybes rengiamos kas dvejus metus.

IEŠKOMA RINKOS INDONEZIOJE

Gegužės 17 d. Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė lankėsi Indonezijoje. Džakartoje ji susitiko su šios valstybės vadovais, aptarė dvišalių ryšių stiprinimo, ES ir Indonezijos bendradarbiavimo ir kitas temas. Indonezija yra didžiausia Pietryčių Azijos valstybė ir ekonominė galia, G-20 klubo narė, kuri, prezidentės teigimu, gali tapti svarbia Lietuvos ekonomine partnere. Lietuvos vadovė su Indonezijos prezidentu aptarė galimybes bendradarbiauti energetikos srityje. Lietuva – pažangi saulės baterijų, biokuro technologijų gamintoja. Indonezijai, kur beveik 50 mln. gyventojų neturi prieigos prie elektros tinklų, tokios technologijos labai reikalingos. Su Indonezija Lietuvai taip pat nau-

dinga dalintis sukaupta SGD terminalų priežiūros patirtimi. Ši šalis yra 4-oji didžiausia suskystintųjų gamtinių dujų eksportuotoja pasaulyje. Prezidentės apsilankymo metu Lietuvos ir Indonezijos energetikos ministrai pasirašė susitarimą dėl bendradarbiavimo atsinaujinančios energetikos srityje. Taip pat sutarta supaprastinti parduodamų gaminių kokybės žymėjimo sertifikavimo eigą Lietuvos pieno, mėsos ir kitų maisto produktų eksportuotojams. Tai – naujos galimybės Lietuvos gamintojams įsitvirtinti milžiniškoje 250 mln. gyventojų turinčioje Indonezijos rinkoje. Lietuva taip pat pasisako už Indonezijos ir Europos sąjungos laisvosios prekybos susitarimą, kuris paskatintų ir dvišalę prekybą.

LYGIOS GALIMYBĖS VISIEMS

Vilniuje gegužės 26 dieną pasibaigusioje Azijos ir Europos susitikimo (ASEM) konferencijoje *Moteryų ekonominių įgalinimas: lygios galimybės darbo pasaulyje* priimta Vilniaus deklaracija dėl ASEM bendradarbiavimo ekonominio moterų įgalinimo tema. Šia deklaracija ASEM valstybės narės sutarė pradėti ir plėtoti Azijos ir Europos bendradarbiavimą lyčių lygybės ir ypač ekonominio moterų įgalinimo tema, da-

lintis gerąją praktiką ir patirtimi, kuriant geresnes sąlygas lyčių lygybei kasdieniame gyvenime, politikoje ir ypač darbo rinkoje. Šį naują bendravimo tarpsnį tarp Azijos ir Europos pasiūlė Lietuva, siekdama atkreipti dėmesį į tarptautinio bendradarbiavimo poreikį siekiant lyčių lygybės. Moterys sudaro apie pusę pasaulio gyventojų ir nepelnytai susiduria su dideliais iššūkiais pačioje įvairiausiose srityse.

Pagal Lietuvos spaudą parengė Sigina Katkauskaitė

Kad Dievas nesigraudintų

Rima Žemaitytė-De Iuliis

Pokalbis su kunigu misionieriumi Hermanu Šulcu, kuris ir Afrikoje, Ruandoje, ir Lietuvoje padeda tiems, kam pagalbos reikia labiausiai: našlaičiams ir apleistiesiems

Su Dievu ir žmogumi – beveik 50 metų

– Kaip dabar gyvenate? – paklausiau kunigą Hermaną Šulcą, su kuriuo buvome susitikę prieš 9 metus, kai jis pasakojo apie badaujančius, sergančius Ruandos našlaičius ir baisųjį genocidą, kurį pamatęs, kunigo žodžiais, ir pats Dievas turėjo susigraudinti...

– Ar sunkesnio klausimo neturi? – dabar jis šypsosi, aplankęs Woodbridge Father Bressani katalikų mokyklą, kurios mokiniai nepatikėjo, kad kunigas, Afrikoje įsteigęs mokyklą, negauna jokios algos. – Kai tapau kunigu, jau tada patikėjau Kristaus žodžiais: kas palieka mamą ir tėtį, ir savo šeimą, savo žemę – viską dėl Evangelijos, tas ras šimteriopai. Paskiau tie 15-16 metų mokiniai, ir aš pats stebėjausi, atėjo padėkoti, norėjo paklausti ir žinoti. Galima užkrėsti liga, bet galima užkrėsti ir entuziazmu.

Timmins, Ont., kunigas aplankė bičiulius vokiečius, o vieną sekmadienį ten dviejose parapijose, anglų ir prancūzų, dalyvavo Mišiose, sakė pamokslus jų kalbomis ir susilaukė didelio dėmesio ir dosnios pagalbos vaikučiams Afrikoje.

– Likau nustebintas tų žmonių aršioje šiaurėje (buvo visur daug sniego, šaltis nuo -20 iki -34 laipsnių) didžiai šiltų širdžių, – prisimena H. Šulcas.

Kai jis tapo kunigu, jam žodžiai "alga", "užmokestis" nebuvo pažįstami. Užsidedę tuo idealu, ir viskas. Kunigas, kaip jis pats teigia, yra tas, kuris dovanuoja. Jis dovanuoja save jau 49 metai. Lietuvos šimtmečio metais jis švęs savo kunigystės 50-metį.

– Pažvelgiau atgal, tai, sakau, Dieve, per šituos metus tikrai buvo visko, bet netrūko nei mamos, nei tėčio, nei sesučių, nei brolių. Visur jų radau: ir Australijoje, ir Brazilijoje, ir Kanadoje, ir Amerikoje, Italijoje, Vokietijoje, Norvegijoje ir Lietuvoje, ir kitur.

Senelio žemėje

Kunigas H. Šulcas Lietuvoje turi gražią sodybėlę. Norėjo senelio žemėse Kėkštuose, ties Kretingos ir Klaipėdos riba, tik įsteigti ekologišką ūkį, sėsti į karietą, apsiauti minkštus batus, užsidėti skrybėlę, pasiimti pypkę ir važinėti aplinkui, pasikinkęs arklį.

– Turiu vieną arklį – pensininką, kaip ir aš. Aš gaunu pensiją iš Vokietijos valdžios – per mėnesį 220 eurų. Tai galima gyventi, – šypsosi H. Šulcas. – Bet nieko neišėjo iš mano plano. Nors su tuo arkliu vis pasišneku. Dar yra mano ūkyje 3 poniai, kelios kiaulės, vištų, ančių, žasų, kačių ir šunų.

Pradėjęs kurtis savo senelio žemėse, kunigas, per televiziją pamatęs Kalotės sąvartyną prie Klaipėdos ir jame gyvenančius žmones, netikėjo savo akimis: gal čia rodo Braziliją?.. Jis ten nuvažiavo. Sunkvežimis verčia šiukšles – žmonės puola į jas. Ir vaikai, ir suaugusieji su kabliais versti šiukšlėms dar pešasi dėl tų... brangesnių šiukšlių. Jie

ten ir gyveno, iš šiukšlyne rasto storesnio popieriaus susirentę priedangas, ryte iš rankovių ir kišenių iškratydami per naktį ten sulindusias... žiurkes...

– Visas mano dėmesys tada buvo jiems. Vyresni man sakydavo: mumis jau nesirūpink, bet, jeigu gali, ištrauk vaikus iš čia, nes jiems jokios ateities... – prisimena kunigas H. Šulcas. – Viena mergaitė iš tų pačių pirmųjų vaikų, kuriuos ištraukiau iš šiukšlyno, dabar yra baigusi universitetą Vokietijoje. Su jau užaugusiais vaikais jis susitinka. Turi jie jau ir savo šeimas. Atvažiuoja, kalba su kitais, pamoko: dabar jūsų laikas, išnaudokite jį, kad iš jūsų kas nors būtų.

Kunigo H. Šulco Kėkštuose įsteigtoje Jaunimo sodyboje savaitgalius leidžia apie 100 vaikų ir paauglių iš socialiai silpnų šeimų, apie kurias kunigas sužino iš socialinių darbuotojų. Vaikai šiltai miega švarioje patalynėje ir skaniai valgo, gražiai praleidžia laiką, pamokas paruošia, išmoksta draugauti, supranta, kad galima būti mandagiais, švelniais, nes daugiausia jie iš šeimų, kurios prasigėrusios, kurių nariai kalėjimuose, tai aišku, kokių žodžių jie ten girdi. Turi savo direktorę, kuri organizuoja visą darbą. Kai reikia, visi eina iš lauko rinkti bulvių, kopūstų, kurių priraugia tiek, kad užtenka visiems metams. Ir bulvių, ir burokų, ir svogūnų užtenka. Užsiaugina daržovių savo jėgomis ir valgo ekologišką maistą. Vasaromis Kėkštuose būna stovyklos socialiai remtinų šeimų vaikams. Tuo rūpinasi socialinės darbuotojos.

– Turiu gerų žmonių. Vaikai eina į mokyklas, o savaitgaliais – pas mane. Tik ir Afrikoje, ir Lietuvoje didžiausios išlaidos – algos, – rūpesčiu dalinasi centrų jaunimui steigėjas.

Kunigo H. Šulco Kėkštuose įsteigtame jaunimo pagalbos centre per visus metus vyksta įvairūs jaunimo ir suaugusių žmonių subuvimai, savaitgaliais – re-kolekcijos. Vasarą vykstančioje stovykloje pasikeisdami vasaroja apie 3,000 žmonių.

– Man labai smagu, kad ten viskas gali vykti be manęs. Mano tikra vieta yra Vilniuje, saleziečių vienuolyne. Tik mūsų labai nedaug Lietuvoje, užtat mes prijungti prie Italijos provincijos, – pasakojo kunigas.

Kol Afrika neatsistojo ant savo kojų

Lietuvoje kunigas H. Šulcas būna trumpiau negu Ruandoje, kur praleidžia 4-5 mėnesius per metus. Nuo gegužės vidurio jis vėl ten, kur žymiai sunkiau, kur jo laukia apie 100 našlaičių, institute – apie 400 mokinių. Po baisiųjų žudynių Ruandoje kunigas buvo įsteigęs jaunimo sodybą, kurioje našlaičiai gyvena jų vadinamuose "medžiaginiuose nameliuose" – palapinėse, paskiau buvo įkurta mokykla *Ecole secondaire Saint Kizito*, o joje – sekcija informatikos studijoms, statyboms ir gastronomijai, kuri vadinasi *Institut superieur de St. Kizito*. Baigę institutą, studentai tampa specialistais, gali dėstyti mokyklose, dirbti su

Jaunimo sodyba Kėkštuose, Kretingos rajone, įkurta kun. H. Šulco, laukia vaikų savaitgaliais
Ntr. Vaivos Stanevičiūtės

kompiuteriais, tampa inžinieriais. Moko juos vietiniai dėstytojai. Labai brangūs.

– Gavau nurodymus, kiek jiems turiu mokėti algos – visiems: buhalterei, direktorei, piemenims, kurie prižiūri mūsų ūkį, nes auginame karvių, kiaulių, ožkų, vištų. Reikia mokėti sargams, nes turime

Kunigas misionierius H. Šulcas atnašauja Mišias viename iš Ruandos kaimelių
Ntr. Dianos Kupstienės

vandens pompą, kurią reikia saugoti, kad nepavogtų. Ten yra ir 7 vietinės vienuolės katalikės, kurios dirba su mažais vaikais. Yra 4 vienuoliai. Jie algos negauna, bet jiems paskiriama tam tikra suma, kad visiems užtektų valgyti, sumokėti už vaistus, elektrą ir kitas išlaidas. Turime slaugę. Apie 90% dabartinių mokinių patys užsimoka, nes yra iš turtingų šeimų. Ten mokosi ir deputatų vaikai. Būna visokių tobulinimosi kursų. Vasarą suvažiuoja mokytojai, profesoriai. Būna apie 20 iš Amerikos – vyresnio amžiaus, bet dar dirbantys profesoriai, Manhat-ten kolegijos direktorė. Būna visokių komisijų, tikrina. Tie profesoriai su mūsų vaikais kartu eina į mokyklą. 4 km Ruandoje – niekis. Vaikai nusineša duonelės ir ten pavalgo, o vakare apie 6 val. vakaro grįžta. Žingsnis po žingsnio – vyksta kova prieš neturtą. Vienas iš Ruandoje užaugusių vaikinukų, kuris mokėsi Italijoje, pamatė Europą, sako: aš žinau, kodėl mes neturtingi. Mūsų neturtas čia – ir parodė sau į kaktą... Jiems trūksta žinių ir galimybių, vienu žodžiu, kultūrinis atsilikimas ... – atsidūsta kunigas. – Institutui vadovauja mano buvusi mokinukė, kuriai tada, per

baisiuosius įvykius, buvo 9 -eri. Jos tėvas ir dvi seserys buvo nužudyti per genocidą. Ją pasiunčiau į Italiją. Ten ji baigė universitetą. O našlaičiai paaugo... Popiežius sako: nebijokite parodyti meilę ir švelnumą. Vaikas gali ateiti pas mane, pasakyti savo bėdas. Išrišiu jų problemas. Jie žino, kad man gali pasakyti viską net dėl politinės diktatūros, dėl ko reikia kalbėti labai atsargiai. Užauginome vieną aklą žmogų, kuris baigė kalbų studijas.

– Ta prasme aš gyvuoju gerai, džiaugiuosi, kad viskas eina pirmyn, – priduria H. Šulcas.

Iš Lietuvos į Afriką, Kizitą, jau yra nuvykęs ne vienas lietuvis, o kai kurie – ir po 5-6 kartus. Viena trijų vaikų motina, kirpėja, kurios vyras veterinaras, globoja 2 vaikus. Siunčia kas mėnesį 20 eurų, iš kurių pragyvena visa šeima, o vaikas neturi dirbti, gali eiti į mokyklą.

Lietuvoje gyvenanti Diana Kupstienė, prieš 11 metų pamačiusi kun. H. Šulcą kalbant per televiziją, važiavo 300 km į Kėkštų kaimą, kad susitiktų su juo. Tada ir susidraugavo. Jo pakviesta, ji su vyru ir dar dviem lietuvaiteimis 2008 m. prieš Kalėdas nuskrido į Ruandą, apie kurią iki tol net nebuvo girdėjusi, praleido ten šventes, sutiko Naujuosius ir sausio mėnesį grįžo į Lietuvą.

– Ir prasidėjo, – šypsosi D. Kupstienė. – Aš ir draugė "apsirgom" Afrika... Šiuo metu dalyvaujam bendram vokiečių, italų projekte, kurio tikslas rinkti lėšas Ruandos žmonėms. Dabar apie 100 vaikų Ruandoje remia lietuviai, siųsdami pinigus, 20 eurų per mėnesį, kad vaikas galėtų lankyti mokyklą. Aš dažniau nuvykstu į Ruandą, ten lankau lietuvių remiamas šeimas, vaikus, rėmėjams suteikiam informaciją apie juos.

Bavarijos mokytojų sąjunga siunčia kasmet po 2-3 jaunas mokytojas atlikti praktikos. Ir 5-6 amerikiečiai profesoriai padeda labai aktyviai. Viena iš pirmųjų pagalbininkių ir mokytojų, mokiusių ir padėjusių auginti daržus ir gyvulius, Ruandoje buvo kunigo H. Šulco motina Elzė, amžinojo atilsio atgulusi savo gimtojoje žemėje.

– Negaliu palikti savo darbų, – purto galvą nelaimingųjų globėjas. – Galėčiau sakyti: esu vienuolis, galiu tupėti vienuolyne – labai patogu, viskuo aprūpintas, o tie visi – tesizino. Viršininkas man vieną kartą pasakė: apsispręsk – arba Afrika, arba Lietuva... Kol Afrika neatsistojo ant savo kojų, aš jų negaliu palikti.

(Bus daugiau)

“Pašvaistė” dar šviečia

Nors pavasaris ir nelepina šiltu oru, tačiau kalendoriuje dienos skaičiuojasi greitai, ir vasara, o su ja ir Kanados lietuvių kultūros paveldo šventė Otavoje, sparčiai artėja. Šventės ruošos komiteto vadovė Kristina Kliorytė choro dainininkes ragina traukti iš spintų ilgas sukneles jau dabar, vyrams liepia ieškoti juodų kelnų (ne tamsiai mėlynų, kaip ji priminė, o juodų), dėl kitų papuošalų ir vyrams, ir moterims rūpinasi pats Aleksandras, kad atlikėjai atrodytų kuo gražiausiai.

Šventės dainininkų būryje bus ir visiems gerai žinomi, dar 2006 m. dainų šventės vadovės R.Kliorienės pavadinti “narsuoliais”, iš Londono choro “Pašvaistė” likę šeši dainininkai. Choro vadovas

E. Petrauskas, “Pašvaistės” ilgametis choro globėjas ir dainininkas

Edmundas Petrauskas sako, kad ne visi juos vadina narsuoliais: “Yra manančių – tai darome kokiai tai savo garbei. Iš dalies, gal ir taip. Ir lai būna. Gilus tas jausmas – lietuviško paveldo ir prigimties, ir pilietinės savigarbos.” Kad štai toks jausmas mus visus taip trauktų prie lietuviško paveldo, kokios gausios būtų mūsų bendruomenės, kaip galingai skambėtų mūsų chorai, kokiais dideliais tiražais būtų spausdinami mūsų išeivijos laikraščiai. Deja, tie laikai jau praeitis, kaip ir choro “Pašvaistė” istorija.

– Choras “Pašvaistė” su-burtas tuo metu, kai 1947 m. pabėgėlių-išeivių bangomis ryšuliukais nešini atvykom Kanadon, savo pasitraukimais nei atsisakę, nei užmiršę žiauriai okupuotos Lietuvos”, – prisiminimais dalinasi Edmundas. – Savo baimes ir nežinias įvairiomis progomis lengvinom nostalgiskomis dainomis. Paskelbus Toronto 1978 m. Dainų šventę, bevar-dis Londono choras 1977 m. prašvito “Pašvaistės” vardu.

Metams bėgant keitėsi choro vadovai. Pradžioje buvo Rita Abromaitytė-Vilienė, kuri dirbo 15 metų, vėliau chorui vadovavo Londono simfoninio orkestro smuikininkė Regina Aleksiejūtė-Audet ir pianistas Andrius Petrašiūnas, jn., ir kiti. Choras yra parengęs keletą įrašų, vienas iš jų – “Gintarai pabiro” akomponuojant a.a. J.Govėdui; “Širdies daina” įrašyta Lietuvos vardo paminėjimo 1000-mečio

proga ir yra *Lietuviai pasaulyje* serijos “Kanados lietuviai” garsaploktėje.

Neatradus profesionalaus chorvedžio, chorą rūpinosi Petrauskų šeima, o ypač a.a. Gražina Narakaitė-Petrauskienė, organizavusi ir tvarkiusi choro dalyvavimą ir giedojimą sekmadieninėse Mišiose ar laidotuvėse. “Pašvaistės” chorinę veiklą daugelį metų puoselėjo tuometinis choro valdybos pirmininkas a.a. A.Švilpa.

E.Petrauskas prisimena, kaip, atsivėrus naujam šimtmečiui, 2000-ieji savo pirmame dešimtmetyje pastebimai silpnėjančiai Londono lietuvių bendruomeninei šeimai atnešė ypač rimtų rūpesčių. Vyskupijos pertvarkymais buvo uždaryta parapija (pakeičiant į Lithuanian RC Community). Įvykus potvyniui, buvo uždarytas šventovės pastatas, o 2010-tais gegužės gale – visai nugriautas, ir taip dingo dailiai a.a. arch. Kulpavičiaus supro-

“Pašvaistės” dainininkės Dainų šventėje, Čikagoje 2015 m.: (iš k.) Irena Černius, Mirga Bendoraitis, Evelina Petrauskas, Dalia Andrulionis

jektuota šventovė ir puiki salė. Užtenka tik vieno aktyvaus, veiklaus žmogaus, ir bendruomenės veikla gyvuos, kad ir labai blogomis sąlygomis. Taip ir atsitiko Londono dainininkams, kai, neturėdami kur repetuoti, neturėdami chorinės muzikos vadovo, Gražinos ir Edmundo Petrauskų vedami, “Pašvaistės” choristai dalyvavo visose išeivijos dainų šventėse, ir ne bet kaip, o pakiliai dainuodami “... mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios – tad skubėkim gyventi, nes prabėgs, nebegriš jos ...” Štai čia pavyzdys visiems, kaip reikia mylėti savą kalbą, dainą, tradicijas ir džiaugtis savos tautos paveldu.

Į mano klausimą, kiek londoniečių ruošiasi atvykti į KLD šventę, Edmundas su-skaičiavo:

– Tikimės, tie patys, dalyva-vę Čikagos 2015 m. Dainų

šventėje – Dalia, Mirga, Irena, Evelina, aš (Edmundas) ir Viktoras Navickas, kuris dainavo Otavos lietuvių chore, o dabar, persikėlė gyventi į Tillsonburg.

Pasidžiaugė Edmundas ir tuo, kad dar yra “atsargoje” likę 8 veteranai, buvę “pašvaistininkai”, kurie jau aštuntą kartą Petro Sergaučio dailioje sodyboje švęs Jonines ir dainuos iš širdies. O ką Edmundas galėtų pasakyti apie KLD šventės rengėjus?

– Su rengėjais ir stebukladariais (taip pavadino Kristiną ir Aleksandrą – N.B.), su pagirtinai parengtais balsų įrašais ir dainynais – jokių bėdų neturime, mokantis šventei dainas. Visa administracija, parengimai, nakvynių galimybės, parengtis ir šeštadieninė programos eiga – be priekaištų. Priedui – viliojančios penktadienio vakaronės, susitikimai, sekmadienio Mišios ir nesibaigiantys BBQ bei žaidimai. Dar priedo – proga pamatyti vieną dailiausių pasaulyje sostinių – Kanados žavingąją OTTAWA! (Nebūtinai jos “valdovus”...) Vienintelis rūpestis, – šioje visos Kanados valstybinės reikšmės šventėje – stinga aiškos KLB iniciatyvos, paskatinimo ir paraginimo. Ar tai ne aiškiausiai parodo, belikus tik veik pusei buvusių KLB apylinkių,

bendruomenės ir lietuviškos tapatybės ir paveldo išlaikymo žymų nukraujavimą? KLD 2017 m. rengėjai, šiuo atveju tiesiog versdami kalnus, be abejonės, stebina ir rodo kelio kryptį! Pirmyn! Tolyn! Kol turime kvapo, nes sustoti pavojinga! – ragina Edmundas Petrauskas.

Dėkoju gerbiavam Edmundui už tokius įkvepiančius žodžius, energiją ir skatinimą dainuoti, burtis ir švesti savąją prigimtį. Laukiame visų londoniečių “Pašvaistės” dainininkų šventėje, o visiems kitiems, (anot Edmundo) likusiems “atsargoje”, dar daug smagių ir skambių Joninių P.Sergaučio sodyboje!

Pagal Edmundo Petrausko atsiųstus prisiminimus Londono lietuvių choro „Pašvaistės“ istoriją papasakojo **Nijolė Benotienė**

Kanados įvykių apžvalga

PASAULIO DIDŽIAUSIŲJŲ SUSITIKIMAS

G7 vadovai Italijoje. Iš. k.: Europos vadovų tarybos pirmininkas D. Tusk, Kanados premjeras J.Trudeau, Vokietijos kanclerė A.Merkel, JAV prezidentas D.Trump, Italijos ministeris pirmininkas P.Gentiloni, Prancūzijos prezidentas E.Macron, Japonijos premjeras S.Abe, D.Britanijos ministerė pirmininkė T. May ir Europos komisijos prezidentas J.C. Juncker

Kanados ministeris pirmininkas Justin Trudeau gegužės 26-27 d.d. dalyvavo Taorminoje, Italijoje, vykusiame G7 vadovų susitikime. Daugiausia dėmesio skirta užsienio politikai, pasaulio ekonomikai ir nelygybės mažinimui bei migracijos krizei. J. Trudeau pabrėžė Kanados įsipareigojimą kovoti su visomis terorizmo formomis, kalbėjo apie pažangą šalyje dėl lyčių lygybės, pastangas stabdyti klimato kaitą, apie ekonominę augimą, naudingą viduriniajai klasei. Jis taip pat pabrėžė būtinybę visoms G7 valstybėms nemokėti teroristinių grupuočių reikalaujamos išpirkos.

J.Trudeau patvirtino Kanados įsipareigojimą imtis priemonių, kad būtų pereita prie mažą oro teršalų kiekį sukuriančios ekonomikos, kalbėjo apie svarbą įgyvendinti Kanados ir Europos sąjungos ekonominę ir prekybos susitarimą. Jis pabrėžė Kanados nuolatinę paramą Ukrainai ir būtinybę G7 valstybėms būti vieningoms taikant drausminimo priemones Rusijai. J. Trudeau išreiškė susirūpinimą dėl pasaulyje persekiojamų žmonių ir pareiškė, kad Kanada įsipareigoja teikti pagalbą ir apsaugą karo pabėgėliams.

Didžiųjų šalių vadovai priėmė galutinį pareiškimą,

veiksmų gaires lyčių lygybės ekonominėje, socialinėje ir politinėje srityse ir susitarė dėl veiksmų plano naujovių, gebėjimų ir darbo jėgos srityse. Svarbiausia – didinti pasaulio ekonomikos augimą, siekiant užtikrinti aukštesnį gyvenimo lygį ir kokybiškas darbo vietas. Vadovai paragino užbaigti konfliktą Sirijoje, globojant Jungtinėms Tautoms, įsipareigojo padidinti pastangas, kad Sirijoje būtų nugalėtas tarptautinis terorizmas. Buvo aptarta padėtis Libijoje, pasmerkti Šiaurės Korėjos branduoliniai bandymai ir balistinių raketų paleidimai, paraginant šią šalį atsisakyti visų branduolinių ir balistinių raketų programų. Dėmesio skirta padėčiai Ukrainoje ir paraginta visapusiškai įgyvendinti Minsko susitarimus. Buvo priminta, kad galiojančių draudimų trukmė tiesiogiai priklauso nuo to, ar Rusija iki galo įgyvendins šiuos susitarimus ir gerbs Ukrainos savarankiškumą. Vadovai taip pat siekia stiprinti bendradarbiavimą su Afrikos šalimis ir regioninėmis organizacijomis, kad būtų stiprinamos Afrikos galimybės, siekiant užkirsti kelią krizėms ir nesutarimams.

2018 m. G7 susitikimas įvyks Kanadoje, Que., Le Manoir Richelieu.

KONSERVATORIŲ VADOVAS – ANDREW SCHEER

Gegužės 27 d. Toronto Kongreso centre buvo paskelbti rinkimų rezultatai: nauju Kanados konservatorių partijos vadovu iš 13-os kandidatų išrinktas Saskatchewan provincijos parlamento narys Andrew Scheer. Naujasis 38 metų vadovas, atsidavęs katalikas, penkių vaikų tėvas, pažadėjo dirbti dėl vidutinės pajamos uždirbančių kanadiečių šeimų ir ieškoti naujų būdų pagerinti jų gyvenimą. Jis pridūrė, kad

Kanada nepajėgs išgyventi su dabartiniu premjeru J. Trudeau daugiau negu 4 metus. Kanados parlamente siūlant priimti įstatymą, kuriuo būtų kovojama su islamofobija, bei kitą įstatymą, kuriuo būtų apsaugotos translyčių kanadiečių teisės, A. Scheer balsavo prieš. Jis taip pat nepritaria liberalų nustatytiems mokesčiams už oro teršalus, vadindamas jį mėginimu pasipelnyti.

Pagal Kanados spaudą parengė Rima Žemaitytė-De Iuliis

MONTREALIS, QC

Susirinkimo dalyviams ir svečiams šiltus pietus paruošė (iš k.) Petras Paulauskas ir jo pagalbininkės Rasa Paulauskienė ir Aušra Geralavičiūtė

Neseniai vykusiam „Lito“ kredito unijos metiniame susirinkime buvo apsvaistyta daug bendruomenei svarbių temų. Unijos valdyba ir jos nariai aptarė ateities darbus ir siekius, šios finansinės įstaigos galimybes augti ir geriau pasitarnauti žmonėms, lietuviškoms organizacijoms, kurias unija remia. Buvo atsakyta į narių klausimus, išklausti jų pasiūlymai, o po susirinkimo pabendrauta prie vaišių stalo.

A.G.

Sklandžia unijos veikla, jos finansiniais rezultatais rūpinasi visa valdyba: (I eil. stovi iš k.) Arūnas Staškevičius – sekretorius, Andrius Gaputis - vice-pirmininkas, Alfredas Pališaitis - revizijos komisijos pirmininkas, Paulius Gedrikas – valdybos narys, Haroldas Celterius - revizijos komisijos sekretorius, Daniel Zatkovic - revizijos komisijos narys; (II eil. sėdi iš k.) Daina Vasiliauskienė - valdybos narė, Rimas Piečaitis – valdybos pirmininkas, Teresė Keršytė - “Lito” vedėja I. ir P. Gedrikų ntrs.

VASAGA, ON

Pavasario žydėjimas

Lėtai žingsniais, lyg nenoromis, į mūsų kraštą atėjo pavasaris. Bet permainingi jo orai – šaltas lietus ir protarpiais kaitri saulė greitai atgaivino laukų aksominę žaliąją dangą, išskleidė sodų medžių pumpurus, būsimo rudens derliaus pažadą. Ir švyti gaiviu baltumu žydintys sodai, džiugindami mūsų žvilgsnius, po žiemos atokvėpio išbudę laukai pasiruošę auginti vasaros derlių. Sukasi amžinasis gamtos ratas...

K.Poškaus (Vasaga, ON) nuotraukose: pavasaris Beaver, ON, slėnyje

LONDON, ON

Neilgas žydėjimas...ir tik pavasariais E.Petrausko (London, ON) ntr.

- Londono lietuvių bendruomenė visus kviečia dalyvauti Joninėse, kurios ruošiamos birželio 24, šeštadienį, 4 v.p.p. Petro Laisvio Sergaučio sodyboje (660 Sunningdale Rd. E). Programoje - linksma lietuviška muzika, šilti pietūs su lengvais gėrimais, loterija ir malonus pabendravimas Joninių švenčių papročiais. Vaišių kaina – tik \$10 asmeniui. Vaišių bilietai platinami sekmadieniais po Mišių ir taip pat juos galima įsigyti pas Aldoną V. tel. 519-472-0073 arba pas Marytę N. tel. 519-657-1751 iki birželio 17 d.
- Sekmadienį ir švenčių Mišios aukojamos 3 v.p.p. Mary Immaculate šventovėje, 1980 Trafalgar St., London, ON.
- Birželio 11, sekmadienį, Mišios bus aukojamos už mirusius tremtinius Sibire.

KREDITO KOOPERATYVAS LTD

www.talka.ca 830 Main St. E, Hamilton, ON L8M 1L6
Tel. 905 544-7125 Fax 905 544-7126

SĄSKAITOS	PASKOLOS
Taupomoji sąskaita 0.25%	Asmeninės nuo 3.15%
Čekių sąskaita iki 0.25%	Nekiln. turto 1 metų 3.15%

INDĖLIAI	TFSA, RRSP ir RRIF
90 dienų indėliai 0.50%	Kintančios 0.50%
180 dienų indėliai 0.50%	1 metams 1.90%
1 m. term. indėliai 1.90%	2 metams 2.05%
2 m. term. indėliai 2.05%	3 metams 2.55%
3 m. term. indėliai 2.55%	4 metams 2.70%
4 m. term. indėliai 2.70%	5 metams 2.80%
5 m. term. indėliai 2.80%	

Sekite kasdieninę informaciją apie nušimčius TALKOJE

MASTERCARD KREDITO KORTELE
INTERAC KORTELE

AKTYVAI VIRŠ 125 MILIJONŲ DOLERIŲ

2015 metais nariams

IŠMOKĖJOME

Papildomų palūkanų santaupoms **14%**

Įskaitant **TFSA, RRSP ir RRIF**

Nuolaidų skolininkams **7%**

- Nemokami čekių sąskaitų apmokėjimai
- Narių santaupos apdraustos 6 mil. dol. kapitalu ir Kanados valdžios iki \$100,000.0 sumos draudimu

DARBO VALANDOS

Pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais - 9 v.r. - 5 v.p.p.
Trečiadieniais - 9 v.r. - 1 v.p.p., Penktadieniais - 9 v.r. - 7 v.v.
Šeštadieniais - 9 v.r. - 12 v.p.p.

Liepos ir rugpjūčio mėnesiai šeštadieniais uždaryta.

Kas buvo tie pokario “Vilko vaikai”?

Gediminas KURPIS

Antrojo pasaulinio karo metu Lietuva buvo mažiau nualinta negu Rytprūsiai, nes raudonarmiečiams buvo pasakyta (kažkur skaičiau), kad “lietuviai – savi” (nors daug jų tuo nelabai tikėjo, kadangi žmonės tarpusavyje nekalbėjo rusiškai). Bet, įžengę į Rytprūsius, tuomet buvusius Vokietijos Reicho teritorija, sovietai elgėsi nepaprastai žiauriai – vogė, žudė, degino, prievartavo, naikino. Taip susidarė nemažas gyvenimo lygio skirtumas tarp Rytprūsių ir Lietuvos: lietuviai, ypač ūkininkai, dar laikėsi, tuo tarpu vokiečiai šalo, slapstėsi, badavo, kentėjo baimę ir prievartavimus. Gelbėdamiesi nuo bado, jie – moterys, bet daugiausiai vaikai – pradėjo keliauti į Lietuvą elgetaudami. Jie ir buvo praminti “vilko vaikais”.

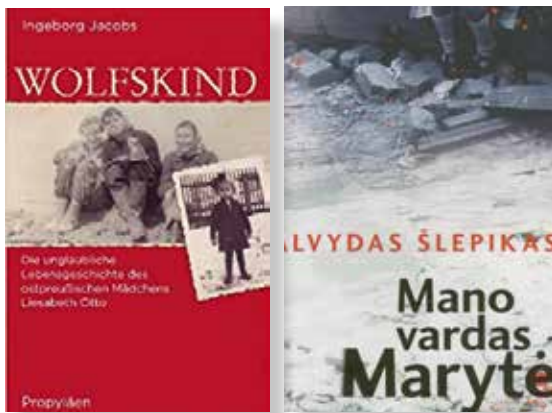
Neseniai perskaičiau apie juos dvi knygas. Viena anksčiau parašyta lietuvių autoriaus Alvydo Šlepiko “Mano vardas – Marytė”, kurios jau šeštasis leidimas pasirodė 2016 metais. Kita, parašyta 2011 metais vokiečių žurnalistės Ingeborg Jacobs “Wolfskind”, bet į lietuvių kalbą Dalios Kižlienės rūpestingai išversta tik 2016 metais (lietuviškas pavadinimas *Vilko vaikas: neįtikėtina Rytprūsių mergaitės Liesabeth Otto gyvenimo istorija*).

Žurnalistė Jacobs Liesabethą Otto sutiko labai atsitiktinai. 1994 metais ji buvo iš Vokietijos pasiųsta į Rytprūsius su filmuotojų grupe visai kitu tikslu, bet tais metais Gegužės 1-ji buvo švenčiama tris dienas. Turėdama daug laisvo laiko, žurnalistė panoro susitikti vieną vokiečių šeimą, neseniai atkeltą iš Kazachstano. Jos nerado, tačiau sutiko Liesabeth dukrą Eleną, kuri ją ir supažindino su savo mama. Pastaroji pasitikėjo vokieta žurnaliste ir papasakojo jai savo gyvenimą 1945 metais ir po to. Taip gimė filmas bei knyga apie jauną „prūsiukę“, po karo atklydusią elgetauti į Lietuvą, vėliau nuklydusią giliau į Sovietų Sąjungą, išvykusią į Vakarų Vokietiją pas ilgai nematytus tėvą ir brolių, bet vėl grįžusią į Rytprūsius, dabar jau vadinamus Kaliningrado sritimi.

Karui pasibaigus, 1945 metų vasarą, septynerių su puse metų Liesabeth gyveno Rytprūsioose su savo vyresniais broliu ir sese. Motina jau buvo mirusi, tėvas, tarnavęs kariuomenės sanitaru, nežinia, ar dar gyvas. Brolis ir sesė dirbdavo raudonarmiečių virtuvėje, už ką gaudavo bulvių lupynų, duonos riekę ir šaukštelį margarino. Sykį sesė grįžo iš darbo labai pavargusi ir paprašė Liesabethos paimti ir atnešti jos davinį. Ši benešdama nulaižė tirpstantį margariną ir taip užrūstino sesę. Kitą dieną ji labai gailėjosi ir visą dieną verkė. Kaimynė atėjo jos paguosti ir, išklausiusi visą istoriją, pasiūlė atnešti sesės žirkles ir paltuką, kuriuos ji išmainysianti į maistą, kai netrukus keliaus į Lietuvą. Gavusi tuos daiktus, kaimynė dingo.

Įkritusi į tokią beviltišką padėtį, jaunoji Liesabeth nutarė pati važiuoti elgetauti. Nuėjo į traukinių stotį, ten dirbantiems kareiviams nematant įslinko į tuščią vagoną ir išvažiavo į nežinią. Iš bado nusilpusi užmigo, o kai traukinys sustojo, iš jo išlipo, bet paeiti neįstengė. Nuslinko į artimesnius krūmus ir vėl užmigo. Ją pažadino, kai netoliese buvo melžiama karvė. Melžėja, vardu Marytė, pastebėjusi krūme leisgyvę mergytę, mėgino ją pagirdyti pienu, bet gerti iš kibiro buvo neparanku. Tada ją girdė pamirkytu piene skarelės kampu. Melžėja su pienu nuėjo, bet netrukus prie jos privažiavo arklio tempiamas vežimas, į kurį melžėja ir kartu atvažiavęs vyras įsodino rastinukę ir parvežė į savo sodybą. Kluone paklojo jai gultą, maitino, globojo, mokė ją lietuviškai, pasakojo, kad reikia saugotis „stribų“. Pagaliau, kai Liesabeth sustiprėjo, Marytė pasiūvo jai maišelį, prikrovė į jį maisto ir išleido keliauti toliau.

Pietvakarių Lietuvoje Liesabeth užsibuvo 8 metus. Per tą laiką išmoko gerai lietuviškai kalbėti. Kad įsiteiktų gyventojams elgetaudama, ji išmoko maldą *Tėve mūsų*, kurią visi kalbėdavo

Aprašomų knygų viršeliai

prieš valgi. Įėjusi į namus ji mandagiai pasakydavo „laba diena“ ir persižegno davė. Išmoko ir giesmių. Per laidotuves prisigretindavo prie giesmininkų ir kartu su jais giedodavo, kad paskui pakviestų į gedulinius pietus, kur sočiai pavalgydavo. Sutiko ir „miško brolių“. Sykį, bedirbdama laukuose, užmynė ant aštraus dalgio ir labai susižeidė koją. Šeimininkas nusiuntė žinią „miško broliams“, ir naktį atėjo gydytojas, kuris sutvarkė žaizdą. O tai buvo vienintelis gydytojas toje apylinkėje.

Kol Liesabeth buvo jauna, jos žmonės labiau pasigailėdavo ir papenėdavo, įdėdavo dar kelionei. Kai kurie turtingesnieji į savo namus neįsileisdavo, maisto „vilko vaikams“ padėdavo ant grindų prie durų, kur katės ir šuniukai valgydavo. Vaikai išsižeidavo, bet ką padarysi. Kai paūgėjo, dažniau būdavo pavaryta, bet per darbymečius gaudavo darbo ir už tai gaudavo pavalgyti. Tik žiemą būdavo sunkiau, reikėdavo kartais slapčia įlįsti į tvartus ir įsiknisti į nelabai švarius šiaudus. Sykį, pririnkusi pilną maišelį maisto, mėgino grįžti į Rytprūsius pas sesę ir brolių, bet, įlipus į vagoną, viena moteris pavogė jos maišelį, o vėliau ir išstūmė iš vagono dar nepasiekus Rytprūsių. Pas dvi lietuvių šeimas užtruko ilgiau ir jau galvojo, kad ją įdukrins, bet, atėjus žiemai, vėl teko iškeliauti.

Buvo ir žiauresnių pergyvenimų. Ją, aštuonmetę, degtine dvokiantis vyras išprievartavo, vos gyvą įkišo į maišą, nuvežė prie Nemuno ir įmetė į upę. Netoliese pasroviui žuvavę du vyrai ją išgelbėjo, atgaivino, nunešė pas paupyje gyvenusią senutę, kuri ją slaugė, maitino, kol ji visai atsigavo. Kai ji susitiko elgetaujančių „prūsiukų“ grupę ir jiems papasakojo apie išprievartavimą, šie nutarė atkeršyti ir sudegino tą kluoną, kuriame ji buvo išprievartauta. Pagaliau, artėjant žiemai, ji apsigovė, buvo pagauta, nuteista ir išsiųsta į vaikų (iki 18 metų) darbo lagerį 400 km į šiaurę nuo Maskvos. Į ten Liesabeth išvažiavo lietuvišku vardu ir pavarde. Kodėl? Dar ilgai po karo rusai, sutikę žmogų vokiška pavarde, išvadindavo jį/ją „fašistu“ ir dar kartais apmušdavo. Liesabethai visa tai nusbodo kentėti.

Vėlesni jos pergyvenimai buvo Sovietų Sąjungos gilumoje. Į Lietuvą ji dar buvo grįžusi, kai mėgino parvažiuoti į savo gimtinę Rytprūsioose, kuri tuo metu buvo uždraustoje zonoje, ir buvo išsiųsta atgal. Bilietui pinigų užteko jai tik iki Kalvarijos, kur ji įsidarbino ir metus pagyveno. Knyga parašyta pirmu asmeniu – pati Liesabeth kalba į skaitytoją, kas labai suartina pasakovą su skaitytoju, labiau patikimas būna pasakojimas, išsakyti jausmai.

Antroji knyga, A. Šlepiko „Mano vardas – Marytė“, irgi prasidėjo medžiagos rinkimu filmui. Bet, negavus reikiamo finansavimo, tapo knyga. Joje yra keletas pasakojimų apie „prūsiukų“ elgetavimus Lietuvoje, bet juos visus atpasakojo ne patys „vilko vaikai“, o jų draugai, pažįstami, šeimų nariai. Pasakojama trečiuoju asmeniu, todėl nėra to artimesnio ryšio su skaitytoju, kaip pirmoje knygoje. Vis tik joje yra įdomių pasakojimų, ir ji verta perskaityti, kad susidarytum išsamesnį vaizdą apie „vilko vaikus“. Kai ši knyga pasirodė knygynuose 2012 metais, ji buvo išrinkta „Metų knyga“, apdovanota trimis premijomis ir netrukus išversta į latvių, lenkų, vokiečių, olandų ir ukrainiečių kalbas.

Prisikėlimo
Kredito Kooperatyvas

*Mūsų tikslas ne pelnas,
bet sąžiningas patarnavimas*

Tel. 416-532-3400
www.rpcul.com

GIC INDĖLIAI (Pelno padalinimas netaikomas)	SĄSKAITOS
1 metų "cashable" 1.30%	Taupomoji sąskaita 0.35%
1 metų 1.60%	Čekių sąskaita iki 0.25%
2 metų 1.75%	Amerikos dol. sąsk. 0.25%
3 metų 1.80%	Amerikos dol. GIC 0.50%
4 metų 2.00%	1 metų term. ind. 0.50%
5 metų 2.15%	

RRSP, RRIF pensijų fondai TFSA neapmokestinama taupomoji sąskaita	SUTEIKIAME
TFSA atviras, kintantis 0.85%	Studentų paskolas nuo 3.85%
RRSP ir RRIF atviras, kintantis 0.85%	Asmeninės paskolas nuo 5.35%
1 metų 1.60%	Sutarties paskolas nuo 6.85%
2 metų 1.75%	
3 metų 1.80%	
4 metų 2.00%	
5 metų 2.15%	

SUTEIKIAME	NEKILNOJAMO TURTO PASKOLAS Su nekintančiu nuošimčiu
• CMHC APDRAUSTAS nekilnojamojo turto paskolas	1 metų 2.90%
• KOMERCINES nekilnojamojo turto paskolas	2 metų 3.00%
	3 metų 3.00%
	4 metų 3.25%
	5 metų 3.20%
	Uždaras su kintančiu nuošimčiu 2.75%
	Atviras su kintančiu nuošimčiu 1, 2, 3 metų 3.50%
	Ribotą kreditą su nekilnojamo turto užstatu 3.35%

MŪSŲ ADRESAS 3 Resurrection Road Toronto, ON M9A 5G1 Nemok. tel. 1-877-525-RCUL (7285) Tel. 416-532-3400, fax 416-532-4816	Darbo laikas: Pirm., antr., treč. Ketvirtadieniais Penktadieniais Šeštadieniais Sekmadieniais	9:30 - 4:00 9:30 - 8:00 9:30 - 7:00 9:00 - 1:00 8:30 - 12:30
ANAPILYJE 2185 Stavebank Rd. Mississauga, ON L5C 1T3, Tel. 905-566-0006, fax 905-566-1554	Darbo laikas: Ketvirtadieniais Sekmadieniais	12:00 - 7:00 9:30 - 12:30

2.00%
NEAPMOKESTINAMI
12 MĖNESIŲ
NAUJIEMS ĮNAŠAMS arba
PERVEDIMAMS

2.30%
15 MĖNESIŲ
TIK NAUJIEMS ĮNAŠAMS

PATIKIMOS INVESTICIJOS
* Normos gali būti keičiamos be įspėjimo, bet kuriuo metu.

DENTAL

DENTAL

Dr. Gintarė Sungailienė

(905) 271 7171
1252 Hurontario St.
Mississauga, L5G 3H3
www.watersidedental.ca

(905) 785 3900
3945 Doug Leavens Blvd.
Mississauga, L5N 0A5
www.9thlinedental.ca

**Padėsiu parduoti
ar nupirkti
namą ar butą**
Mielai ir sąžiningai patarnausiu

JURGIS KULIEŠIUS M.Eng.,
Jerzy Kulesza
Sales Representative
Sutton West Realty Inc.,
416.236.6000
kuleza@sympatico.ca
kulezahomes.com

Tel. tiesiogiai:
416.568.1604

Vieta, kur pajunti, kas yra bendruomenė, arba *Pusiausvyra tarp savęs ir nematomo artimo*

Rima Žemaitytė-De Iuliis

Balandžio pabaigoje Prisikėlimo parapijoje vėl šurmuliavo panaudotų daiktų turgus. Penktadienį apie pietus, visai netyčia radusi, kur pasistatyti mašiną (abi aikštelės pilnutėlės) ir nuėjusi iki salės, prie pat durų sutikau Prisikėlimo parapijos „Labdaros“ sekcijos vieną iš pirmininkių dr. Juditą Čuplinskienę (kitos dvi – Dalia Nausėdienė ir Dalia Rocca), kuri, nors ir labai užsiėmusi, papasakojo, kad šiemet, įskaičiuojant ir tas moteris, kurios kepė pyragus, pagalbininkų priskaičiuota apie 150. Valdybos narės – Birutė Biretienė, Gražina Matukienė, Marytė Skrinkienė, Aldona Levišauskienė, Birutė Kazlauskaitė, Gajutė Budrienė, Birutė Pishler, Rita Radžiūnaitė.

– Tvarkytis pradėdame antradienį, o pardavimas oficialiai prasideda penktadienį, 10 val. ryto. Ketvirtadienio pardavimai mums truputį sudėtingi, ir mes turėsime kai ką daryti, kad išspręstume tą problemą. Kai bandai išrūšiuoti ir įkainoti daiktus, sudėlioti juos, ateina pašaliniai, kad ir geri žmonės, bet vis tiek trukdo. Žmonės nesuspranta dirbančiojo padėties, – rūpesčiu dalinasi dr. J. Čuplinskienė.

– **Ar kada nors skaičiavote, kiek būna pirkėjų?**

– Lauke penktadienio rytą, prieš atidarant duris, stovi keli šimtai, būna spūstis. Paskiau apsiramina... Mums kartais kelia rūpestį tai, kad salė gali būti perpildyta. Tai svarbu dėl saugumo. Ačiū Dievui, viskas buvo be problemų. Tie, kurie jau yra nuolatiniai klientai, žino, ko nori, žino, kas kur yra, tai jie eina tiesiai per visą salę prie tų daiktų. Paskiau tik vaikštinėja, žiūrinėja ir randa visokių turtų.

– **Ar pirkėjai patenkinti?**

– Girdėjome gražių atsiliepimų ir pagyrimų. Žmonės išeina patenkinti. Nors ir kantrybės pritrūksta, turime būti mandagūs, paslaugūs, žinoti, kad čia esame tam, kad patarnautume, dirbame ne sau, bet dėl kitų tikslų. Per paskutinį išpardavimą uždirbome \$30,000. Atsimenu a.a.Tėvo Eugenijaus pasakymą: po centą, po 10, po 25, ir vis dėlto susideda. O tikslas yra ką nors užsidirbti ir su tuo uždarbiu ką nors padaryti. Dabar vis daugiau paremiamie parapiją. Stengiamės atrasti pusiausvyrą tarp savęs ir to nematomo artimo. Aš vis galvoju, kad kai daugiau duosi, tai ir kiti dalykai "sukris" į vietą... Didžioji mūsų šalpos dalis eina į Lietuvą. Ten yra onkologijos centras, kitur paremti reikia, ir yra pavojus kartais per skystai išbarstyti ir nebeparemti nieko. Bet mes remiame vaikų dienos centrus, turime seselę Vilniuje, kuri mums tarpininkauja, su ja palaikome labai glaudžius ryšius. Ir dabar dalį likusių drabužių siųsime į Lietuvą, į Rumbonių parapiją, kur yra daugiavaikių ir neturtingų šeimų, našlaičių, senelių. Ko jiems nereikia, jie pasidalina su kita parapija. Toks ir yra tikslas – padalinti visiems. Mes juk – ne lėšų telkimo sau organizacija. Man svarbiausia – kad mes nenusisuktume nuo Lietuvos. Jeigu mes neremsime – tai kas tada?

– **Ar patenkinti tais daiktais, kuriuos atveža parduoti?**

– Dėkingi už viską, ką gauname. Daiktų atneša vieni labai rūpestingai sutvarkę, kiti – kad kai ką reikia ir išmesti, bet vis tiek esame dėkingi žmonėms, kad suneša, nes kitaip nebūtų išpardavimo.

Kas lieka neparduota, dalį drabužių pasiunčiame į Lietuvą, dalį duodame ukrainiečių bendruomenei. Atiduodame ir kitoms organizacijoms. Gera, kad gali

dar truputį plačiau paskleisti. Atsiranda tada ir jėgų, kurių kartais, atrodo, pritrūksta, bet turbūt Dievulis duoda. Kartais jau sakai: Dievuli, Dievuli, padėk, – šypsosi dr. J. Čuplinskienė. – Ir jeigu mes eisime tuo keliu, kuriuo, galvojame, Dievas veda, tai viskas bus tvarkoj.

Mano atitraukta nuo darbų, ji vėl eina prie mikrofono, sveikinasi su pirkėjais, o aš pamatau jauną nematytą veidą megztinių skyriuje ir einu pakalbinti.

– Aš Agnė Ručytė-Čuplinskienė iš Vokietijos, – prakalba jauna moteris labai taisyklinga lietuvių kalba. – Maketuo-davau Vokietijos lietuvių bendruomenės leidinį *Informacijos*, leistą visą pokarį. Atskridome prieš dvi dienas vyro tėvus supažindinti su mūsų keturių mėnesių sūnumi, jų vaikaičiu. Labai smagus, gražus projektas. Net galvoju apie tokį patį projektą Vokietijoje. Jis geras visapusiškai: ir bendruomenės žmonėms gerai kartu pabūti ir pabendrauti, ir nežmoniškai kilnus tikslas. Labai geri išpūdžiai, – nuoširdžiai džiaugiasi Agnė.

Šalia šypsosi šviesiaplaukė pirkėja su vyru, ir paklausta, ar jie čia pirmą kartą, kone sušunka:

– Ne! Kismet mes čia atvažiuojame. Aš priperku visko iš čia pilną savo namo rūšį, o kai skrendu į Kubą, turiu visiems dovanų. Mes lenkų kilmės.

– Čia yra geriausia vieta praleisti penktadienį, – sako Oliviera Bonns su drauge. – Ateinu čia kiekvienais metais. Apie šiuos pardavimus pasakau visems. Čia būna ir mano dukra, ir brolienė. Man labai patinka aplinka, žmonės, kavinė, pyragai ir kava. Ir labai mielos ponios čia dirba. Pernai čia pirkau porą batų, o jos mane ir šiemet atsiminė!

Netoliese batai sudėlioti pagal dydžius, pirkėjai juos matuojasi, atsisėdę ant šalia padėtų kėdučių – visai kaip įprastoje parduotuvėje.

– Perka, – pasakoja čia dirbanti Irena Ross, – ir po keletą porų kai kurie. Ir sau, ir giminėms. Jau daugiau negu pusę esame pardavusios. Kartais derasi, kartais kainą sumažinam. Tačiau žmonės žino, kad mes viską darome labdarai, tai kiti duoda doleriu daugiau.

Staltiesių, patalynių ir servetėlių skyriuje šypsosi pardavėja Vida Dirmantaitė-Groen in 't Woud ir kitos savanorės, o daiktų ant stalo nuo ketvirtadienio vakaro likę per pusę mažiau. Šiame skyriuje – mūsų tautodailės tekstilės darbai. Nemažai jų – iš Lietuvos. Pakilnoju naujutėlaitę lininę lietuviškais raštais rankomis siuvinėtą staltiesę ir servetėles – turbūt vienintelį tokį rinkinį pasaulyje. Atsisakome lininių staltiesių: neturime laiko jų lyginti. Čia gi ne tos sintetinės: įmetei į džiovintuvą, ištraukei – ir ant stalo. Kol lino medžiaga pavirto meno kūrinio, siuvinėtoja palinkusi adata darbavosi mažiausiai dvi savaites neatsitraukdama. Todėl aš rasiu

pusvalandį jai išlyginti. Ir nusipirkau...

Irena Petrauskienė prie stalo, apdėto nėrinių, medžiagų atkarpomis, siūlais, sagomis, atrodo pavargusi, bet, kaip ir visos šiame turguje, šypsosi:

– Sekasi labai gerai. Pardavinėjame mažiukus daiktelius. Bet centas po cento – ir susideda.

Gintaro skyriuje pasitinka Gajutė Budrienė, Aušra Karkienė ir kitos pardavėjos.

– Vienus karolius pardaviau už \$250, kitus – už \$100. Mažesnius – už \$35. Jie – mamų ar močiucių. Kai jų nebelieka, tai ir atneša. Kai kuriems – ne mada, tai ir nemėgsta. Perka lietuviai ar bent turintys lietuviškų šaknų, bet geriausi mūsų gintaro pirkėjai yra turintys rytietiškų bruožų žmonės. Prieš

Toronto Prisikėlimo parapijos panaudotų daiktų pardavimo dieną Marytė Hurst (k.) ir dr. J. Čuplinskienė

Nors pardavimas prasideda 10 v.r., prie durų eilė nutįsta jau 8 v.r.

Bendras pardavimų salės vaizdas iš viršaus

Ntrs. br. kun. A. Kasparavičiaus

– Čia taip smagu pirkti, jau pažįstamos patyrusios pardavėjos, tarsi šeima. Kas metai noriu naujo palto, o už tokią kainą kur aš dar galiu gauti? Kitą kartą vėl ateisiu.

Bronė Prakapienė vyriškų drabužių skyriuje pasakoja, kad visi nori gauti pigiau, bet būna ir kitaip:

– Nupirko už \$36, o davė \$40. Sako, čia yra auka. Ateina tie patys pirkėjai. Būna, kad žmonės tik ieško, išjudina viską, o mes turim sutvartyti, bet mes tam čia ir esame. Būna, kad tie patys žmonės tą pačią dieną ateina ir 5, ir 10 kartų. Ateina ir su vaikštytėmis. Jiems reikia labai daug padėti, patarnauti ir meilės parodyti.

Onutė Gladkovienė, paklausta, kodėl ji čia, paaiškina:

– Todėl, kad reikia būti čia, nes čia daug geriau pajunti, kas yra mūsų bendruomenė negu per kokį metinį balių. Čia ir yra bendruomenės esmė. Kai aš čia atvykau pirmais metais, man labai padėjo bendruomenė. Kitais metais, sakau, ir aš noriu padėti. Čia yra daug gražių žmonių: patys gražiausi ateina čia. Matau senesnius veidus, matau norą kažką padaryti gero. Ir tai labai užkrečiama.

Nukelta į 9-ą psl.

Ten sutikta ukrainietė pirkėja sako, kad ji kasmet iš šio *boutique* įsigyja drabužių už maždaug \$200-\$300:

www.affiliatedinsurance.ca ♦ rickd@affiliatedinsurance.ca
344 Lakeshore Road E., Suite A, Oakville, ON L6J 1J6

IN MEMORIAM
Stasys AMBROZAITIS
(1941-2017)

*Ateinam žemėn žaisti kaip vaikai.
Ir kaip paklydę paukščiai vėl kažkur nuklystam...
Praeina greit per rasą nueiti takai.
Į praeitį pažvelgiam ir daugiau negrįžtam...*

Gegužės 6 d. amžinybėn iškeliavo 76 metų amžiaus Stasys Ambrozaitis, mūsų mylimas brolis, draugas, **ŽMOGUS**, kurio buvimas šalia, ištartas geras žodis, patarimas, pagalba šildė mūsų širdis ir gaivino sielą.

Jis gimė 1941 m. Lietuvoje, Raseiniuose. Būdamas 7 metų, 1948 m. kartu su seserimis Veronika, Antanina ir broliu Dariusiu atvyko į Kanadą. Negailestingas likimas išblaškė šeimą. Lietuvoje turėjo likti Stasio sesuo Nijolė (Nijolė Ambrazaitytė, viena ryškiausių Lietuvos operos žvaigždžių, Nepriklausomybės Akto signatarė, ir brolis Vytautas, kurie vėliau buvo ištremti į Sibirą). Stasys Ambrozaitis buvo šiltas, draugiškas žmogus, mylintis šeimą ir draugus, turėjo puikų humoro jausmą, buvo dosnios širdies. Esantiems šalia jo, visada buvo gera ir jauku. Paskutiniu metu jis gyveno St. Mathieu-de-Beloeil, Que.

Gegužės 20 d. kleb. Paulius Mališka Šv. Kazimiero šventovėje aukojo Mišias už Stasį Ambrozaitį. Pagerbti jo atminimą gausiai susirinko šeimos nariai, giminės, draugai, artimieji, bendradarbiai. Šventovės skliautais aidėjo solisto Manuel Blais giesmės ir vargonų muzika. Po Mišių buvo gedulingi pietūs. Susirinkusieji pagerbė Stasį, nuotraukos priminė jo gyvenimą, veiklą, kartu praleistą laiką.

Jo pelenai bus palaidoti vėliau, apie tai papildomai pranešime.

Lina Čerbaitė-Mickienė

“Anapilio” sporto klubo Padėkos lentelėmis apdovanoti savoriai treneriai (iš k.) Romas Otto ir Mindaugas Leknickas. Padėkos buvo skirtos ir Anapilio sodybai, “Paramos” ir Prisikėlimo kredito kooperatyvams bei prel. J.Staškevičiui

Turner & Porter
L AidOTUVIŲ NAMAI

**TORONTE, ETOBICOKE
ir MISSISSAUGOJE**

OVER A CENTURY OF SERVICE

1874

SMITH MONUMENT CO. LTD
(nuo 1919 metų)

- ▲ Gaminame paminklus, bronzines plokštes, atminimo lenteles.
- ▲ Puošiame lietuviškais ornamentais pagal klientų pageidavimus.
- ▲ Patarnaujame lietuviams daugiau kaip 20 metų.
- ▲ Garantuojame aukščiausios kokybės darbą.

Skambinti tel. (416) 769-0674

Adresas: 349 Weston Road
(tarp Eglinton ir St. Clair)
Toronto, Ontario M6N 3P7

Komandos rikiuojasi ŠALFASS atidarymui

2017

MISSISSAUGA, TORONTO

ŠALFASS

SVEIKI ATVYKĘ!

WELCOME!

Tokios iškabos pasitiko turnyro žiūrovus, svečius ir dalyvius

Himnus gieda D.Grigutienės vadovaujamas “Gintarėlių” choras

Šaulių sąjungos atstovai įneša Kanados, JAV ir Lietuvos vėliavas

ŠALFASS garbės svečiai ir rengėjai

Nuotraukose: (kairėje) jaunųjų krepšinio talentų varžybos – kas taiklesnis? (dešinėje) varžybų sirgaliai

Aldo Minkevičiaus ntrs.

Krepšinio dvikova dėl aukso medalių tarp Detroito "Kovo" ir Čikagos "Lituanicos" krepšininkų

Turnyro sklandžia eiga rūpinosi didelis būrys savanorių

Mažieji Klyvlando "Žaibo" komandos sportininkai

Dėl kamuolio kovoja "Anapilio" ir "Lituanicos" berniukų D komandos

Varžybų pertraukos metu trenerio patarimai

"Anapilio" mergaičių komandai medalius įteikia krepšininkas Nik Stauskas (ketvirtas iš k.)

Aukso medalius laimėjusi "Anapilio" mergaičių, gim. 2001-2002 m.m., komanda

Po krepšių varžosi "Anapilio" ir "Aušros" komandos

Aldo Minkevičiaus ntrs.

WORK OPPORTUNITY

Inquiring those who are interested in part time and full time

CONSTRUCTION WORK WITHIN THE GTA

For further details contact
DANI KURASZ
(647) 678-6400

Sutton
Sutton West Realty Inc.
300-5415 Dundas St. W
Toronto, ON M9B 1B5

LINA TAYLOR

Sales Representative

Jei galvojate pirkti ar parduoti namą ar butą, skambinkite ir aš mielai jums padėsiu

Tel. 416-574-4717 (nešiojamas)
416-236-6000 (įstaigos)

Lina-Taylor@hotmail.com
www.suttonwestrealty.com

Kanados Lietuvių
Lithuanian Canadian

Fondas
Foundation
Tel: 416-239-9889
klfondas@on.aibn.com

KLF taryba paskyrė

8 Vienetams

Kanadoje (235 dalyviams) virš \$35,000 dalyvauti Kanados lietuvių dienose, Otavoje Tapkime Kanados lietuvių fondo nariais!

Remkime lietuviybės veiklą ir išlaikymą! Prisiminkime mūsų fondą gyvybės draudimuose, bei savo testamentuose.

Aukotojams išrašome pakvitavimus pajamų mokesčių sumažinimui

ROYAL LEPAGE

Namą ar butą perkant,
parduodant Jums sąžiningai
patarnaus ir patars

DAIVA DALINDA
B.A. broker

Įstaigos – 416-236-1871
Namų – 416-763-7297

Tinklapis: www.dalindateam.com

NEMOKAMAS ĮKAINAVIMAS. PO 30 METŲ PATIRTIES,
PADĖKOJANT LIETUVIAMS, SPECIALI NUOLAIDA

LEDAS
REFRIGERATION

Air Conditioning & Heating

Oro vėsinimo ir šildymo sistemų
PATIKRINIMAS • IŠVALYMAS • PAKEITIMAS

Skambinti **R. Jareckui**
Tel. **416-825-3328**

Angie

SALVAITIS
BROKER

DIRECT 705-446-6428
OFFICE 705-445-8500 ext. 251
EMAIL angiesalvaitis@icloud.com
WEB www.homesgeorgianbay.com

ROYAL LEPAGE

Jei norite pirkti ar parduoti namą, ar gauti informaciją, prašau man paskambinti. Prižadu mielai ir sąžiningai patarnauti.

Lina Kuliavas

Toronto, ON

416-762-8255, 416-616-1600 (cell)

email: lina@kuliavas.com

website: www.LinaKuliavas.com

ANAPILIO parapijos žinios

• Praeitą sekmadienį Šv. Jono lietuvių kapinėse vyko pavasarinė kapinių lankymo diena. Pamaldose Lietuvos kankinių šventovėje pamokslą sakė kun. Vytautas Staškevičius. Pietus Anapilio salėje suruošė KLK moterų draugijos mūsų parapijos skyrius.

• Birželio 11, ateinantį sekmadienį, Wasaga Beach Gerojo Ganytojo šventovėje sekmadienio Mišios bus jau vasaros tvarka 10 v.r.

• Birželio 13, antradienį, 8 v.v., Toronto miesto rotušės aikštėje Baltų federacija rengia „Žvakių vakarą“ paminėti mūsų kraštuose vykdytus sibirinius trėmimus. Visi skatinami su žvakėmis ten dalyvauti.

• Laikraštis *The Catholic Register* yra išleidęs Toronto arkivyskupijos 175 m. gyvavimo sukakties leidinį, kuris padėtas prie šventovės durų. Prašome jį pasiimti.

• Šv. Jono lietuvių kapinės toliau tęsia kapinių mašinų vajų, kuriuo norima sutelkti lėšų reikiamos įrangos atnaujinimui bei įsigijimui. Auką prašome siųsti šiuo adresu: St. John's Lithuanian Cemetery, 2185 Stavebank Road, Mississauga, Ontario, L5C 1T3.

• Suvalkų krašto lietuvių išeivijos sambūris (SKLIS) šiais metais vėl rengia šeimų stovyklą „Romuvoje“ rugpjūčio 19-27 dienomis. Stovyklavimo pradžia rugpjūčio 19, šeštadienį, 3 v.p.p., o uždarymas – rugpjūčio 27, sekmadienį, 1 v.p.p. Kaina šeimai – \$350 ir \$20 šeimos narystės mokestis; paskiram asmeniui – \$170 ir \$10 nario mokestis. Trumpiau stovyklaujantiems: šeimai už dieną – \$70, o paskiram asmeniui – \$35. Rugpjūčio 26, šeštadienį, 3 v.p.p., bus sekmadieninės Mišios ir po jų – bendra vakarienė. Tos vakariinės kaina suaugusiam – \$10, o vaikui – \$7. Visais reikalais prašome kreiptis į Praną Vilkelį tel. (905) 279-1867 arba el. paštu lac_pranas@hotmail.com.

• Birželio 11, sekmadienį, Mišios 10 v.r. už a.a. Pranę Juodevičienę (V metinės). **Vasagoje** birželio 11, sekmadienį, Mišios 10 v.r. už a.a. Magelioną Laurinavičienę (X metinės). **Delhi** birželio 10, šeštadienį, Mišios 2 v.p.p. už Žebertavičių ir Kurčiauskų mirusiųosius.

PADĖKA

KLMA nuoširdžiai dėkoja Toronto Prisikėlimo kredito kooperatyvui už nuolatinę finansinę paramą. Šiemet Prisikėlimo kredito kooperatyvas paskyrė Kanados lietuvių muziejui-archyvui \$3,000 auką, kuri bus panaudota lietuvių bendruomenės archyvų ir paveldo saugojimo darbams.

KELIONIŲ DRAUDIMĄ parūpinu keliaujantiems į užsienį ir atvykstantiems į Kanadą. Skambinti Mariui Rusinui tel. 416-588-2808 x 26 dienos metu.

TORONTO

PRISIKĖLIMO parapijos žinios

• “Kretingos” stovyklos savanoriai šių metų birželio 10 d., 11.30 v.r., rengia Toronto “Vilties bėgimą”! Surinktos lėšos bus paskirtos Šv. Pranciškaus onkologijos centrui Klaipėdoje. Dalyviai gali eiti 1 km arba bėgti 5 km. Registruotis galima internetu: https://www.events.runningroom.com/applications/?raceId=14247&event_id=42449&vrindex=3

Daugiau informacijos Facebooke: Vilties Begimas Toronto

• Birželio 16-18 d.d. stovyklos “Kretinga” darbo savaitgalis.

• Rugpjūčio 27 d. – Mišios Midlande.

• Muzika – tai angelų kalba (Peter Hoeg). Džiaugiamės ir dėkojame chorams: retkartiniam, vaikų ir jaunimo, “Volungės”, “Volungės” moterų ir kanklių ansambliams – už Dievo šlovinimą giedamomis giesmėmis. Mūsų chorų veikla ir nuolatinis giedojimas jau tęsiasi ne vienerius metus, o kanklių ansamblio – 23 metus; retkartinio – 14 metų; vaikų ir jaunimo choro – 63 metus; “Volungės” moterų ansamblio – 20 metų; “Volungės” – 42 metus. Jūs – neįkainojamas mūsų parapijos turtas. Dėkui! Linkime Jums nuotaikingos ir prasmingos, Viešpaties palaimintos vasaros. Lauksime Jūsų grįžtant rugsėjo mėnesį.

Visiems jums: chorams, “Vilties bėgimo” rengėjams, “Kiškių klubui”, šeimų ir vaikų liturgijos sekcijoms, “Labdaros” sekcijai, visuomeninei sekcijai, religinei sekcijai, “Kretingos” stovyklautojams ir vadovams, sekmadienio Mišių aukų rinkėjams, Šv.Mišių patarnautojams ir skaitytojams, kavinės šeiminkėms, geradariams, prisidėjusiems aukomis, dovanomis ir savo darbu bei meile parapijai; bei jums visiems – parapijiečiams – nuostabios, saugios, pilnos šypsenu ir gerumo vasaros. Viešpaties palaimos!

• Sveikiname Ofeliją Laurette ir Adriją Helene Kaminskaite ir Norą Kuchmar, įžengusias per Krikšto sakramentą į mūsų, krikščionių, bendruomenę.

IŠGANYTOJO parapijos žinios

• Birželio 11, ši sekmadienį, pamaldų nebus.

• Kitos pamaldos bus birželio 18, sekmadienį, 11 v.r., Išganytojo parapijos iškyloje, Šturmų sodyboje (1587 Liveoak Drive, Mississauga).

• Pamaldų laiko pakeitimas: pradedant liepos mėnesiu, visos pamaldos vyks 11.15 v.r.

• Liepos 9 ir 23 dienomis bei rugpjūčio mėnesį pamaldų nebus.

MAIRONIO mokyklos žinios

• Jau išleistas Toronto Maiironio mokyklos metraštis “Kelionė į Lietuvą”. Gražus ir spalvotas! Jame rasite mokinių piešinių ir rašinėlių. Nuotraukos Julijos Degutytės ir Kristinos Strumkis.

• Birželio 10 d., nuo 9 v.r. iki 11 v.r., galima užregistruoti mokinius kitiems mokslo metams. Daugiau informacijos – mūsų svetainėje www.mairomokykla.net. Galite atsivežti jau užpildytas formas arba jų galite gauti mokykloje.

• Birželio 10 d. pamokos pasibaigs 11 v.r. Norintieji dalyvaus “Vilties bėgime” Prisikėlimo parapijoje. Ten taip pat vyks metinė Prisikėlimo parapijos kredito kooperatyvo gegužinė (RCU BBQ) nuo 11 v.r. iki 2 v.p.p.

• Linksmų atostogų visiems! Vėl susirinksime mokykloje rugsėjo 16 d., pradėdami naujus mokslo metus. **Živilė**

Džiaugiamės kartu su Jumis ir Jūsų šeimomis, ir prašome Dievo, kad laimingų kiekvieną Jūsų gyvenimo žingsnį.

• Sekmadienio, birželio 11, Mišios 9 v.r. už a.a.Alphonse ir Salomėją Dunderus; 11 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; a.a.Ireną Jurkienę; a.a.Aureliją ir Antaną Banėnus; a.a.Inocentą Jurcevičių; a.a.Praną Lukauską; a.a.Algirdą Tarailą (40 m.); prašant sveikatos Onai Dirmantienei; a.a.Benediktą, Liudomirą, Pranciškų, Antaną ir Leoną; a.a.Algį Žemaitį; a.a.Anicetą ir Eleną Prialgauskus.

MONTREAL

AUŠROS VARTŲ PARAPIJA

Per solisto Antano Keblio laidotuves gegužės pradžioje laidotuvių organizatoriai prašė žmonių aukoti gėles Švč. Mergelės Marijos altoriui mūsų šventovėje, nes Marija buvo labai svarbi Antanui Kebliui. Dėkojame atnešusiems gėlių šia intencija ir tiems, kurie aukojo pinigų šiam tikslui.

Angelė Ambrozaitienė iš Toronto mums praneša, kad birželio 25 d. bus švenčiama „Labdaros“ slaugos namų 15 metų sukaktis. Slaugos namų valdybos vardu prašo mūsų maldų už visus dabartinius ir buvusius, gyvus ir mirusius gyventojus, tarnautojus, rėmėjus, savanorius ir valdybos narius. Taip pat šie namai laukia mūsų paramos. Auką galima siųsti adresu: Labdara Lithuanian Nursing Home, 5 Resurrection Rd., Etobicoke, Ont. M9A 5G1.

Mūsų zakristijos stogo pataisymui iki šiol, įskaičiuojant „Lito“ \$5,000 auką, buvo paaukota \$8,155. Nuoširdžiai dėkojame visiems aukojusiems. Parapijos komitetas nutarė pradėti darbus šią savaitę. Stogo taisymo darbus atliks M.L. Dugas kompanija. Kainuos \$9,200.

Lietuvos ambasada Kanadoje ruošia konsulinę misiją mūsų klebonijoje birželio 18, sekmadienį. Dėl priėmimo laiko reikia susitarti iš anksto su ambasados sekretore Gitana Bagdoniene. Informaciniai lapeliai yra padėti prie Aušros Vartų ir Šv. Kazimiero šventovių įėjimų.

Mūsų parapijos komiteto narys Laimis Lietukas atsisakė toliau dalyvauti komitete. Dėkojame jam už daugiau kaip ketverių metų darbą. Jo vietoje buvo pakviesta Lina Čerbaitė-Mickienė, kuri turės būti patvirtinta šioms pareigoms per kitą metinį susirinkimą. Dėkojame jai už sutikimą mums padėti. Taip pat mūsų komiteto narė Jana Sirusaitė-Motivans pranešė, kad ji su šeima keliais atgal į Ameriką liepos 1 d. Dėkojame Janai, daugiau kaip ketverius metus buvusiai komiteto išdininke, už darbą ir dalyvavimą Montrealio lietuvių veikloje pastaruosius 15 metų. Linkime jai ir jos šeimai sėkmės naujoje aplinkoje. Jos išleistuvės bus birželio 25, sekmadienį, 12 v.d., mūsų salėje kartu su parapijos choro metų užbaigimo vaišėmis. Ieškome naujo(os) komiteto nario(ės) ją pavaduoti. Dievas telaimina visus buvusius ir dabartinius parapijos komiteto narius ir jų šeimas, ir Aušros Vartų Marija teuztaria visus. **Inf.**

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Ntr. (iš k.): dr. R.Satkauskas, Diana Satkauskaitė, Monika Satkauskaitė ir I.Adamonytė-Satkauskienė

Joanos Adamonytės ntr.

Šiais metais mokslus baigė Monika ir Diana Satkauskaitės, buvusių montrealiečių Irenos Adamonytės ir dr. Remigijaus Satkauskų dukros.

Monika, baigusi su pagyrimu ir įvairiais apdovanojimais Creighton (Omaha, NE) universitetą, ketina siekti magistro ir daktaro laipsnių Toronto universitete; jaunesnioji Diana, irgi gerais pažymiais ir su apdovanojimais už visuomeninę veiklą baigusi Wethersfield gimnaziją, žada studijuoti Br.Kolumbijos universitete, neurologijos mokslų fakultete. Sveikiname tėvelius ir jų dukras, linkime sėkmės! **JA**

LITAS

Montrealio lietuvių kredito unija

1475, rue De Sève, Montréal (Québec H4E 2A8)

Tel.: (514) 766-5827 FAX: (514) 766-1349

ESSOR INSURANCE-INVESTMENT-COUNCELLING Inc.
1100 boul Robert-Bourassa 6th floor, Montreal, QC H3B 3A5
Tel: 514-373-1981 joana.adamonis@essor.ca www.essor.ca
Joana Adamonis A.I.B.